

வ
சிவமயம்

அந்தா உலக

மலர்
19

மாசி மாத
இதழ்

மாசி மக நன்நாள் சிறப்பு மலர்

வெளியீடு
ஈடு கர்க்காகேவி தேவங்கலைக்

கெல்விப்பாகாதூ
கோவை

அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
கலாநிதி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்
விழாவுக்கு தலைமை தாங்கும் காட்சி

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தின்
22வது ஆண்டு நிறைவு விழா

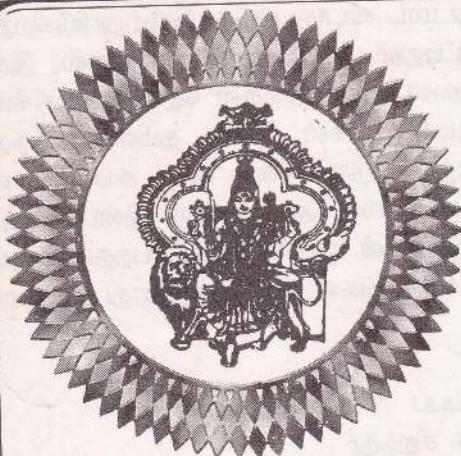
பிரதம விருந்தினர் திரு.தூ.வெள்ளப்பழை
(இளைப்பாறிய மேதக அரச அதிபர்)
நவீன ஆந்தோ ராமுதம்வர் செஞ்சௌர்செல்வர் ஆலியார்.

மகளிர் இல்ல மாணவிகள்
நடித்த விவேகானந்தர்
நாட்டிய நாடகம்

சிருஞ் ஜி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்:

செஞ்சொற்செல்வர்
நிரு. சூரு. நிருமூருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்:

சௌகந்திரு கா. சிவபாலன் அவர்கள்

2004 சூபானு வருடம் மாசி மாதம்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

மலர் 19

இரை தேடுவதுபோல் இறையையும் தேடுவோம்

இரை தேடுவது போல் இறைவனையும் தேடு என்றார் ஆங்மீக ஞானி ஒருவர். மனிதனின் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு ஒய்வு தேவை. அது போல் உயிர் நலத்திற்கு வழிபாடு மிகவும் தேவை. தண்ணீர் நமது தாகத்தைத் தணித்து நம் உடலுக்கு நன்மைகள் புரிகின்றது. அது போல் வழிபாடு நமது ஆன்ம தாகத்தைத் தணித்து, நமது உயிர்க்கு நன்மைகள் பல விளைவிக்கின்றது. ஆரோக்கியமான சுவாசிப்பு நமது உயிர்க்கு நன்மைகள் பல விளைவிக்கின்றது. ஆரோக்கியமான சுவாசிப்பு தடைப்படுமானால் நாம் திக்குமுக்காடித் திண்றிப் போவோம்; அவ்வாறே வழிபாடு என்பதனை நாம் நம் வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிக்காதொழிந்தால் நமக்கு வாழ்க்கையில் கொண்டேயிருக்கும். இவ்வுலகில் கவலைகள் இன்றி வாழ்வதற்கே கடவுளை நாடும் கொண்டேயிருக்கும். இவ்வுலகில் கவலைகள் இன்றி வாழ்வதற்கே கடவுளை நாடும் படி எம்முன்னோர் கோயில்களைக் கட்டி வளர்த்தனர். ஆலயம் ஆத்மா வயப்படும் இடம். இன்று எம்மார்கள் கோயில் வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் தன்மை இடம். இன்று எம்மார்கள் கோயில் வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் தன்மை குறைந்து கொண்டு போகிறது. பல ஆலயங்கள் எம் நாட்டில் கோடிக்கணக்கான குறைந்து கொண்டு போகிறது. பல ஆலயங்கள் எம் நாட்டில் கோடிக்கணக்கான செலவில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பெற்று கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்ற வண்ணமாகவுள்ளன. ஆனால் நாளாந்த வழிபாட்டில் பங்குபற்றி நலம்பெறும் அடியவர்கள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர். முன்பு வெள்ளிக்கிழமைகளிலாவது கோயில்களில் மக்கள் கூட்டம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. இன்று வெள்ளிக்கிழமை நாள்களில் மட்டுமல்ல சில ஆலயங்களில் உற்சவ நாள்களில் கூட சுவாமி நாள்களில் அடியவரின்றி அவலப்பட வேண்டியுள்ளது. பிரசித்தமான தூக்குவதற்குக் கூட அடியவரின்றி அவலப்பட வேண்டியுள்ளது. நல்லூர்கந்தன், தூர்க்கை அம்மன், சந்திதி நயினை நாகபூசணி போன்ற ஆலயங்களில் பக்தர்கள் வழிபாடு செய்வதற்கு திரண்டு வரும் வழிமை இருந்தாலும் பல கோவில்களில் இன்று வழிபடும் அடியவர் தொகை குறைவாகவே உள்ளது. அனேகமான வீடுகளில் தொலைகாட்சி தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. நாடகம் திரைப்படம்

தொலைக்காட்சியில் நாளும் பொழுதும் பலரை நடமாட விடாது ஸ்த்து இழுத்துவிடுகிறது. வீட்டிலும் வழிபாடு இல்லை. கோயில் வழிபாட்டிலும் பலர் அக்கறையில்லை. இது ஆபத்தானது. யுத்த அனர்த்த காலத்தில் கடவுளை நாடிய மக்கள் தொகை அதிகம். இறைவனே தஞ்சம் என்று கோவில்களில் கடிய மக்கள் இன்று தம்மை மறந்து விட்டார்கள். பல பெரிய கோவில்களில் பிரதான நாட்களில் கூட அடியவர்கள் தொகை குறைவாக காணப்படுகிறது. இது நல்லது அல்ல. அன்பர்களே! இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் எமக்கு இனிய துணை செய்யவன் இறைவன். ஒவ்வொரு குடும்பத்தவர்களும் கூட்டாக கோவில் வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்தும் கொடுங்கள். ஒவ்வொருவரது வாழ்வும் விடுவதற்கு வழிபாடு அவசியமாகிறது.

“வழிபாடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழிச் சிறந்து
பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே”

என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர். வழிபாட்டின் பயணாக பழிதீர் செல்வங்கள் பலவற்றை எய்தலாம் என்பதும், வழிபடுவோர் மட்டுமேயன்றி அவர்தம் வழிவழியாக வரும் உற்றார் உறவினரும் கூட வழிபாட்டின் பயணாகச் சிறப்புற்று பொலிந்து இன்புற்று வாழ்வார்கள் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். எனவே எமது இனிய அன்பர்களே! வாழ்நாளில் வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுங்கள் திருக்கோவில்கள் யாவும் அடியவர் திருக்கூட்டத்தால் எழுச்சிகாண எழுந்து புறப்படுங்கள்.

துன்பம் இன்றித்துயர் இன்றி என்று நீர்
இன்பம் வேண்டில் இராப்பகல் ஏத்துமின்
என்பொன் சுசன் இறைவன் என்றுள்குவார்க்கு
அன்பன் ஆயிடும் ஆனைக்கா அன்னலே

- அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம்

- ஆசிரியர்

“அருள் ஒனி” வாசகர்களுக்கு ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

“அருள் ஒனி” மாதம் தோறும் வெளிவந்து கொண்டு இருக்கிறது. இம்மலருக்கு பொருத்தமான தரமான, ஆக்கங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய முகவரி

ஆசிரியர்
“அருள் ஒனி”

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஆசிரியர்
“அருள் ஒனி”

திருமகள் அழுத்தகம்,
சுன்னாகம்.

“நான்” எனும் செருக்கு அகற்றி பேரானந்தும் பெறுவோம்

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

‘நான்’ யார்? புலன்கள், பொறிகளோடு கூடிய இந்த உடம்பா? அல்லது இந்த உடம்புக்குள் இருந்து கொண்டு அதனை இயக்கும் உயிரா? இந்த வினாத்தான் தொடக்கத்தில் மனிதரை ஆன்ம விசாரணை செய்யத் தாண்டியது. அதில் இருந்து முனிவர்கள், ரிஷிகள், அருளாளர்கள் என்பவர்கள் தந்த முடிவு, ‘நான்’ என்பது உயிர் தான், உடம்பு அன்று என்பதாகும். உயிர், கடவுளைப் போன்று அநாதியான பொருள் அது அழிவதில்லை. அழிவற்ற பொருள் ஆகிய உயிர் தான், ‘நான்’ என்றால், நான் அழிவதில்லை என்பது அதிலிருந்து பிறக்கின்ற கருத்து. அழியாத நான், அழிந்து விடுவேனே என்று கவலைப்படுவதிலோ, அச்சப்படுவதிலோ அர்த்தமில்லை. மனிதர்கள் தமது வாழ்நாளில் பெரும்பங்கினை, இப்படிப்பட்ட கவலையிலும், அச்சத்திலும் கழித்து வருவதை நாம் காண்கின்றோம். அதனால் மகிழ்ச்சியும் பறிபோய் விடுகிறது. வாழ்க்கையும் துன்பமாகி விடுகின்றது. தம்மைப்பற்றிய உண்மை நிலையை அறியாமல் இருப்பதாலேயே மனிதர்களுக்கு இக்கதி ஏற்பட்டுள்ளது. நான் என்பது உயிர் அல்லது ஆன்மா, இந்தத் தூய உடம்பு அன்று; உயிருக்கு அழிவு இல்லை, அவ்வாறாயின் அது மரணிப்பதில்லை; உயிர் நித்தியான பொருள் என்னும் சைவசித்தாந்த உண்மையை அறிந்து கொண்டோமானால் வாழ்க்கை இன்பமயமானதாகவே இருக்கும். வாழ்க்கையில் அச்சம், கவலை, துன்பம், துயர் என்பன துளிகூட இருக்காது. அவை இருக்க நியாயமுமில்லை.

வாழ்க்கை என்பது முற்று முழுதாக இன்பகரமாக்கிக் கொண்டமைக்கு யார் பொறுப்பு. மனிதர்கள் தான் பொறுப்பு, கடவுள் பொறுப்பு அல்ல என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் மனிதர்கள் வழைமை போலத் துன்பங்களுக்குக்கெல்லாம் கடவுள் தான் பொறுப்பு என்று கடவுளை நோகிறார்கள். கடவுளுக்குக் கண்ணில்லை, காது இல்லை, கருணையும் இல்லை என்று பொரிந்து தள்ளுகிறார்கள். மனிதரின் அறியாமையின் உச்சநிலை இது என்பது கடவுளுக்குத் தெரியும். கடவுள் எல்லாம் அறிபவர் அல்லவாது தம் குழந்தைகளின் அறியாப் பருவ நிகழ்வுகள் தான் இவை என்று எண்ணிச் சிரிப்பார் போலும். தம்மை வைதாரையும் மன்னித்து வாழவைப்பவர் கடவுள்; கருணையே உருவானவர் கடவுள். நாம் கடவுளைத் திட்டுகிறோமே என்று அவர் எம்மீது கோபிப்பதில்லை. அதைத்தான் கடவுள் தன்மை என்கிறோம். கடவுளைக் கருணாமூர்த்தி என்கிறோம். “இறைவனைப் பித்தா” என்று அழைத்தார் சுந்தரர். இன்னொரு அடியவர் கல்லால் ஏறிந்தார். மற்றொருவர் வில்லால் அடித்தார். எம்மைப் போன்றவர்கள் சொல்லால் அடிக்கிறோம். ஆனால் இறைவனோ

அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்துவதில்லை. எமக்கெல்லாம் தாயும் தந்தையுமாக விளங்குபவர் இறைவன். அதனால் எம்மை மன்னித்துக் கருணை மழை பொழிகிறார். நாங்கள் பிழை செய்கிறோம் என்பதற்காக, இறைவன் எம்மைப் புறக்கணிக்க மாட்டார், மன்னித்துத் திருவருள் பாலிப்பார் என்பதற்காக, நாமும் அடிக்கடி விட்ட பிழைகளையே திரும்பத் திரும்ப விட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

எல்லா உயிர்களும் ஆணவும், கனமம், மாயை என்னும் மலங்களால் கட்டுண்ட நிலையில் உள்ளன. மலங்கள் என்றாலே அழுக்கு என்பதுதான் பொருள். பிறவிக்குக் காரணம் இந்த மலங்களே. துஞ்சங்களுக்குக் காரணம் பிறவியெடுத்தலே பிறவாமை வேண்டுமென்றால், உயிர்கள் இம் மலங்களின் பிடியிலிருந்து விடுபடவேண்டும். அவ்வாறு விடுபடவேண்டும் என்றால் இறைவனின் திருவருள் துணையை நாட வேண்டும். அவனின்றி ஓரளுவும் அசையாது. இறைவனின் திருவருளைப் பெற்றால் தான் உயிர்கள் இறைவனோடு இணைய முடியும். இறைவனுடன் சேர்ந்திருக்கையில் உயிர்கள் பிறப்பு இறப்பு அந்ற இன்பப் பெருவாழ்வைப் பெற்றுத் திணைக்கின்றன.

இந்தச் சரீரத்தையும்; பொறி புலன்களையும்; மனம், புத்தி, சித்தி, அகங்காரம் என்னும் உட்கரணங்களையும்; இந்த அற்புதமான உலகத்தையும், இறைவன் படைத்து உயிர்களுக்கு அளித்தமை இறைவனின் அளப்பரங்கு கருணையைக் காட்டுகின்றது. இறைவன் இவ்வாறு செய்துள்ளமையின் நோக்கம் என்ன என்பதை முதலில் விசாரித்து அறிந்து கொள்ளுதல் எமது கடனாகும். அறிந்து கொண்டு இறைவனின் நோக்கத்தை நிறைவு செய்ய நாம் முயல வேண்டும்.

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்பது நாவலர் வாக்கு. முத்தி என்பது விடுதலை. மும்மலங்களின் கோரப்பிடியிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனைச் சார்ந்து சதா ஆண்தத்தில் திணைத்தல். “இன்பமே எந்நாளும் துஞ்பம் இல்லை” என்னும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வினை உயிர்களுக்கு இறைவன் வழங்குகின்ற நோக்கம் இப்பொழுது தெரிகிறதல்லவா. எனவே “நான்” எனும் செருக்ககற்றி பேரானந்தப் பெருவாழ்வை பெறுவோமாக.

அருள் ஓளியே வாழ்க!

சிந்தனையில் நல்ல சிறப்பான எண்ணங்களை
சீதாக்கிப் பார்த்தே பார்போற்ற வாழ
கந்தனைக் கரங்குவித்தே காலமெல்லாம் களிப்புடனே
கல்வியில் மேம்பட்டு உயர்வுச் செய்யும்
உந்தனை வாழ்த்துகிறோம் ‘அருள் ஓளியே’ வாழ்க!
உன்னத சேவை நல்ல உத்தமப்பணியே
வந்தனை செய்தோம் நீ வாழ்க பல்லாண்டே
வளர்க நின்பணி வாழ்த்துகிறோம் நாமே!
சிவநெறிக் கலாநிதி, இராசையா ஸ்ரீதரன்

கடலாட்டு எனப்படும் மாசிமகப் பெருவிழா

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மூவகைப் பயனையும் மக்கட்குத் தருவது தவமே ஆகும். மறுமையும் வீடுமேயன்றி இம்மைப் பயனும் தவத்தாலேயே ஆகும் என்பது பெரியோர் நம்பிக்கை. இத்தகைய தவப்பேற்றை எமக்கு அளிப்பன சமய வாழ்க்கையே ஆகும். அறிவினால் ஆகிய பயன் நல்லதன் நலனையும் தீயதன் தீமையையும் அறிவதும் பாவ புண்ணியங்களைப் பகுத்துணர்வதுமாகும். அதற்காகவே சமய வாழ்வை நம்முன்னோர் நமக்குக் காட்டிச் சென்றனர். உண்மைச் சமயி வாழ்க்கையின் அடிநிலையை அறிந்துணர்பவனாவான். அந்த அறிவு தன்னை ஆராயச் செய்து தலைவனை அறிய வைக்கும். இறைவன் எமக்கு மானுடப் பிறவியை தந்ததின் நோக்கம் இதற்காகவேயாகும். மானுடப் பிறவியின் பயனை இறைவழிபாட்டின் மூலமும் நாம் பெறலாம்.

இந்த வகையில் ஆலயங்களில் நடைபெறும் விழாக்களும், விரதங்களும் நம்மை மேலான நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் தன்மையுடையனவாகும். மாசி மாதத்தில் வரும் கடலாட்டு எனப்படும் மாசிமகப் பெருவிழா சைவ மக்களால் கொண்டாடப்படும் பெருவிழாவாகும். தீந்த விழாக்களில் சிறந்தது மாசிமகத் திருவிழா ஆகும். பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வருவதாகிய மகாமகம் ஆயினும் ஆண்டுதோறும் வரும் மாசி மாதத்து மக நட்சத்திரமும் நீராட்டு விழாவிற்குரியதாகும். இந் நீராட்டு விழா இறைவனுக்கு பற்பல சிறப்புக் காலங்களில் நிகழ்வதாயினும் மாசி மாத மக நட்சத்திரமே நீராட்டுக்கு மிகவும் சிறப்பானதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனை திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது அருள்வாக்காலும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பூம்பாவை என்ற பெண்ணை எழுப்பும் போது பாடிய பாடலில் இக்கடலாட்டு பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மலார்ந்த நூங்கிள் மிலை ஆர்மாகிக்
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலிச்சர்ம் அம்ந்தான்
ஆடல் ஆனோ றாரும் ஆடகள் ஆடிபரவி
நடம் ஆடல் கானாதே போதியோ பூ ம்பாவாய்”

இம்மாசி மாத விழாவே கடலாட்டு விழா எனக் குறிப்பிடுகின்றார் ஞானசம்பந்தப் பெருமான். இத்தேவாரப்பாடல் மூலம் இம்மாசிமாதத்தில் நடைபெறும் கடலாட்டு விழாவின் சிறப்பும் இதனைக் கண்டு வணங்கித் தாழும் கடலில் நீராடிப் பயன் பெறுவது மக்களின் கடமை என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

உலகில் ஆறுகளும், குளங்களும் பல இருப்பினும் அவற்றுள் தீர்த்தமாகச் சிறந்து விளங்குவன் சிலவே. ஆயினும் இவற்றுக்கெல்லாம் முதலாடின்னது கடலே. ஆகும். இக்கடல் எங்கு இருப்பினும் அதைத் தீர்த்தமாகக் கொள்வது எமது முன்னோரின் மரபாகும். இக்கடலில் நீராடி எமது பினிகளைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். நீராடுதலும் தவச் செயல்களின் பாற்படும். தவத்தால் மாட்சிமைப் பட்டார்க்கு அம்மாட்சியை எடுத்துக்காட்டுவது நீர்பலகால் மூழ்குதலே ஆகும். திருமுருகாற்றுப்படையில் முனிவர்களது இயல்பினை விளக்கும் நக்கீர் வாய்மை முதலியவற்றால் மாசற்ற உள்ளத்தினராக விளங்குவதுபோல் உடம்பும் நீர்பலகால் மூழ்குதலால் மாசற்று விளங்குபவர் என்பதை “மாசற இமைக்கும் உருவின்” என்பதால் தெரிவிக்கின்றார். தவத்தோர்க்கு முதற்கண் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது நீராட்டு என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

உடம்பின் மாசினை நீக்குவதோடு உயிரின் மாசாகிய பாவத்தைப் போக்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆறுகளும் குளங்களும் “தீர்த்தம்” எனப் பெயர் பெற்று விளங்குவது கண்கூடு. தீர்த்தங்கள் புறத்தூய்மை, அகத் தூய்மை இரண்டையும் தரவல்லதாகும். இதனால் இதில் சென்று நீராடுதல் மக்களின் இன்றியமையாக் கடனாகும். இதனாலேயே பல அருட்குரவர்களால் இத்தீர்த்தம் போற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது. இறைவனது திருவருளைத் தீர்த்த நீர் என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் போற்றுகின்றார். மாணிக்கவாசகர் இறைவனையே தீர்த்தமாகக் கூறுகின்றார். தண்ணீர் தூய்மையைத் தருவது மட்டுமன்றி வெப்பத்தைப் போக்கி குளிர்ச்சியைத் தந்து இன்புறுத்துவதாகவும் மணிவாசகப் பெருமான் குறிப்பிடுகின்றார். இதிலிருந்து தண்ணீர் உடல் வெம்மையைப் போக்குவது என்பதும் இறைவன் திருவருள் உயிர் வெம்மையாகிய பிறவி வெப்பத்தைப் போக்கும் என்பதும் இதனால் புலப்படுகிறது. தண்ணீரில் மூழ்கும் மகிழ்ச்சியை விட இறைவனின் திருவருளினால் மூழ்குவேர் மிகக் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவர் என்பதும் இத்திருப்பாடல் மூலம் அறியலாம். இறைவன் திருவருள் பிறவி வெப்பத்தைப் போக்குவதாயின் அத்திருவருள் வடிவமாய் விளங்கும் தீர்த்தங்களும் அத்தகையனவே ஆகும். இதனாலேயே தீர்த்தயாத்திரையும் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகின்றது. மகோற்சவத்தின் முடிவில் இறைவன் தீர்த்தவிழாக் கொள்வதும் சில சிறப்பு நாட்களில் தீர்த்த நிலைகளுக்குச் சென்று தீர்த்தம் ஆடுவதும் இத்தீர்த்தத்தின் சிறப்பையே உணர்த்துகிறது.

இவற்றிலிருந்து தீர்த்தமாடுதலின் சிறப்புகள் உணர்த்தப்படுகிறது. இத்தீர்த்த வழிபாட்டில் மிகச் சிறப்பாக இவ்வாண்டு கொண்டாடப்படுவது மாசி மகக் கடலாட்டு விழாவேயாகும். இத்தகைய சிறப்புமிக்க இந்நாளில் நீராடி சிவன் அருளைப் பெறலாம் என்பது எமது நம்பிக்கை ஆகும். அரன் திருவருளை நினைந்து ஆழ்கடலில் நீராடி அனைத்துப் பயனையும் மாசி மகப் புண்ணிய நாளில் பெறுவோமாக.

இந்மானவுத் தேழி மன்றனின் பயணம்

திருமதி மலைமகள் இராமநாதன் அவர்கள்

எமது வாழ்க்கையே ஒரு நாடக மேடை என பெயர் பெற்ற நாடக மேதையான ஷேகஷ்பியர் வருணித்தார். நாங்கள் என்ன செய்கின்றோம். எங்கள் வாழ்க்கையையே நாடகமாக நடிக்கின்றோம். அாத்தும் புரிவதில்லை. நாடகம் என்பது நாடு +அகம் மனிதனின் பயணம் புற முகமாக நோக்கி வீண் முயற்சியில் ஈடுபட்டு அலைகின்றான். பயணம் எல்லையற்றதாக அமைகின்றது.

“தேழித் தேடொணாத் தேவனை என்னுள்ளே
தேழிக் கண்டு கொண்டேன்.”

என்னும் அப்பர் தேவாரம் எங்கும் தேழியும் கண்டு கொள்ளாத ஆத்மாவை உன் அகத்தே காணலாம் என கூறுகின்றது. மனிதா! உன் பயணம் பயனற்றது. உன்மையை அறி என அன்று ஆத்மாவை தேடி சித்தி பெற்றவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மேலும் பார்ப்போம் மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் சுவானுபவமாகும்:

“மாற்றின் ழென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்

புலனெந்தின் வழியடைத்தமுதே

ஊற்றினின் ழென்னுள் எழுபரஞ்சோதி”

தாயுமானவரின் பைங்கிளிக் கண்ணி கூறுகிறது

‘ஹரைப் பாராமல் ஊளகத்து நாயகனார்

சீரைப் பார்த்தால் ருளைச் செய்வாரே பைங்கிளியே’

செல்லப்பகவாமிகள் தனது சீடர் யோகர் சுவாமிகளுக்கு

“தேரடா உள்”

என்ற சிறு சொற்தொடரை கூறி அவரின் ஆத்ம தேடலை சுருக்கமாக அமைத்தார். ஆத்மீகம் என்றால் என்ன? இறைவன் என்ற ஒருவர் இருக்கின்றாரா? அல்லது இவை எல்லாம் மனிதனின் கற்பனையா? போன்ற கேள்விகளே தற்பொழுது மேலோங்கி நிற்கின்றன. பெரும்பாலானோர் ஆத்மிகத் துறையை, அற்புதங்கள், அதிசயங்கள், கலை, உரு, பார்வை பார்த்தல், சோதிடம் முதலியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றனர். வேறு சிலர் ஆத்மிகத்தைப் பற்றி சிந்திப்பதில்லை. இவ்வாறான தப்பிப்பிராயங்கள் நிலவும் இக்காலகட்டத்தில் மேலைத் தேயங்களில் குறிப்பாக விஞ்ஞான மருத்துவ வட்டாரங்களில் ஆத்மிகத்தைப் பற்றி ஒரு புதிய ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் உணர்த் தொடங்கி விட்டனர்.

ஆத்மிக நன்றிலை ஒரு மனிதனின் பூரண ஆரோக்கியத்தை நிர்ணயிக்கின்றது. என்பது தெளிவாகி வருகின்றது. உலக சுகாதார நிறுவனம் (W. H. O) ஆரோக்கியத்திற்கு கொடுத்துள்ள வரை விலக்கணத்தில் இந்த முன்னேற்றத்தை காணலாம்.

ஆரோக்கியம் என்பது நோய் நிலைகளிலும் இயலாமையிலும் இருந்து விடுபட்ட நிலை மாத்திரமல்ல ஒருவர் தம் உடல், உள், சமூக, ஆத்மீக நன்னிலைகளில் அடையக்கூடிய அதி உயர் நிலை, ஆரோக்கியம். ஒரு மனிதனின் அடிப்படை பிறப்புரிமைகளில் ஒன்றாகும். ஆத்மீக ஆரோக்கியம் இருக்கும் பட்சத்தில் அதாவது ஒரு மனிதனுக்கு உறுதியான இலட்சியம், திடமான நம்பிக்கை மன அமைதி கிடைக்கும் போது மற்றைய உடல் உள் சமூக ஆரோக்கியக் கூறுகள் தாமாகவே சீராகின்றன.

மேலும் ஒரு தனி மனிதன் ஆத்மீகநிலை மேம்படும் பொழுது அவரது குடும்பம், சமூகம், குழல் முதலியன கூட ஆரோக்கியம் அடைகின்றது. அவன்து செம்மையான தொழிற்பாடு, நடத்தை, அமைதி, முன்மாதிரி போன்றவற்றினாடாக அவை கூத்தைப் பெறுகின்றன. உதாரணமாக ஒரு சமூகத்தில் ஒரு சதவீதமானோர் ஆழ் தியானத்தில் ஈடுபடும் பொழுது, அந்தச் சமூகத்தின் குற்றவியல் விகிதாசாரம் மற்றைய சாதாரண சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிக குறைவாக உள்ளது என ஆராய்ச்சிகள் நிருபித்துள்ளன.

மேலைத்தேய சமூகக் கோட்பாடுகளின் படி வரலாறானது நாகரீகத்தை நோக்கி முன்னேறி அபிவிருத்தி அடைகின்றது. ஆயினும் புகழ்பெற்ற வரலாற்று ஆசிரியர் தெயின்பி (Toynbee) நாகரீகங்களின் வரலாறுகள் கூறுகிச் செயற்பாங்கில் நடைபெறுகின்றது. மேலைத்தேய நாகரீகம் ஆத்மீக தத்துவத்தை உள் வாங்காவிட்டால் விரைவில் அழிந்து போகும் என்று சீசரித்தும் உள்ளார். தங்களது ஒரு சார்பான பொருளியல் முன்னேற்றத்தால் ஏற்பட்ட பல விதமான வேண்டத்தகாத விளைவுகளுக்கு அவர்கள் தந்பொழுது முகம் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. பல தரப்பட்ட உள், குடும்ப, சமூக நோய்கள் அனுசுக்தி அபாயம் குழல் மாசடைல் போன்ற சீருடல்கள் அங்கே தலை தூக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இப்பெளதீக் உலகியல் நாட்டத்தால் தங்கள் ஆத்மாவை விற்று விட்டனர் என்று ஜீங் (Jung) என்னும் உளவியலாளர் வருந்துகின்றார். இந்த விழிப்புணர்வால் தங்கள் நிலைமையை மறுபரிசீலனை செய்து, கசப்படைந்து தமது ஆத்மாவை மீளவும் தேடும் பயணம் அங்கே தொடங்கி விட்டது. இத் தேடல் பல ஆத்மீக கருத்துக்கள் செறிந்து காணப்படும் கீழைத்தேய கோட்பாடுகளை நனுக்கமாக ஆராயவும், அவற்றில் விமோசனம் பெறவும் வழி சமைத்துள்ளது.

எங்களுக்கு மரபு வழியாக வரும் சொத்துக்களை சிதைந்து போகாமல் உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் கட்டுப்பாட்டுடன் பல புதிய துறைகளில் காலத்திற்கேற்ப விருத்தி செய்தல் வேண்டும். இக்கருத்தை மனத்தில் ஏற்று பல வழிகளில் ஆதம் ஈடேற்றத்தை மேற்கொள்வது சாலச் சிறந்தது.

பழமை என்னும் விளக்கை எடுத்து
புதுமை என்ற திரியை கொழுவி
ஆர்வ மென்ற நெய்யினைப் பெய்து
வாழ்வெனுந் தீப மேற்றுமின் இருள்கெட

அடிப்படைத் தேவைகளாகிய நீர், உணவு, உடல், ஆரோக்கியம், உடை, வதிவிடம் போன்றவற்றைத் தேடிச்செல்லும் பயணத்தில் பொதுத் தன்மைகள் கொண்டிருப்பினும் உண்மையில் ஒவ்வொருவரின் பாதையும், சாதனையும் சிறப்பம் சங்களும். தனித்துவம் வாய்ந்தவையாக அமையும். ஒரு மனிதனின் பின்னணி வரலாறு, வாசனைகள், குணம், ஆளுமை, மொழி, பண்பாடு, குழல், சுற்றும் போன்றவை ஒரு புதிய ஒப்பற் ற வாழ்க்கை நிலையை உருவாக்கும். ஆகவே வெவ்வேறு சிந்தனைகளில் உலாவுகின்றோம் என்று கூறினால் மிகையாகாது. இதிலும் குடும்பம், இனம், ஊர், சமூக, கலாசார மட்டங்களில் ஒர் ஒற்றுமை, பொதுத்தன்மை, தோன்றுகின்றது. ஆயினும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றது. காம மோகத்தில் அழுந்தாமல் சற்று விழிப்பாக இருந்தால் உடலில் உணர்ச்சி பூர்வமாக உணரலாம்.

மறுபுறமாக எங்கள் துன்பங்களின் மூலம் பெற்ற பட்டறிவு எங்களைச் சில வேளை தூண்டி கணப்பொழுதாவது உலக நாடகத்தின் நிரந்தரமற்ற தன்மையும் குக்குமமாக மறைந்திருக்கும் ஆத்மாவை காண வைக்கின்றது. ஒரு சடுதியான விழிப்பு தக்க தருணத்தில் மனிதனை தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆத்மீகத்தில் நாட்டம் கொண்டு தம் பயணத்தை தொடர வழிவகுக்கின்றது.

ஆயினும் நாங்கள் எமது ஆத்மாவை தெரியாமல் தேடி அலையும் பயணத்தில் இவ்வாத்ம தரிசனத்தை வந்தடைவதற்கு இருக்கும் தூரத்தை பாதையை

உள்ளத் தொருவனை உள்ளூறு சோதியை
உள்ளாம் விட்டோடி நீங்கா தொருவனை
உள்ளமும் அவனும் ஒன்றாயிருந்து
உள்ளாம் அவனை உருவறியாதே.
என்று அன்று திருமூலர் மிகத் தெளிவாக சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

குறிப்பு:

இக்கட்டுரை ஆசிரியர் திருமதி மலைமகள் இராமநாதன் அவர்கள் எங்கள் தேவஸ்தானத்தின் பொதுச்செயலாளர். அவர் கடந்த 17-02-2004 இல் சிவபதம் அடைந்துவிட்டார். தான் மறைவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன் “அருள் ஓளியில்” பிரசுரிக்க இக்கட்டுரை அனுப்பி வைத்தார். அர்த்தம் தெரிந்தவர்களின் தர்மம் வேறு. யோகர் சுவாமிகளின் பக்தர்களில் ஒருவரான அம்மையாருக்கு அஞ்சலி செலுத்துமுகமாக இங்கு இக்கட்டுரை பிரசரமாகின்றது.

பாகத்தினால் பாடிப் படிக்கவோ பக்த நெரு இவ்வை

முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்

நாம் வசிக்கும் அற்புதமான பூப்பந்திலே எத்தனை எத்தனை மனோரம்மியமான காட்சிகள். அத்தனையும் வர்ணக் களஞ்சியம்தான். அவற்றிலே மலர்கள் ஒரு தினிக. வண்ண வண்ணப்பூக்கள், வடிவான பூக்கள், கண்ணைக் கவரும் பூக்கள், மனதுக்கிளிய பூக்கள், வாசம் நிறைந்த பூக்கள், வெவ்வேறு விதமான அமைப்பான பூக்கள். இதை உள் வாங்கிய பாரதி நெஞ்சில் கனல் மனக்கும் பூக்கள் எனப் பாடியுள்ளார். இந்த இயற்கை தந்த மலர்களைப் பாடாத கவிஞரில்லை. எல்லாம் ஆண்டவன் படைப்பே தேன் பிலிற்றும் மலர்க் கூட்டத்தை அளித்த தாவரசங்கமம் கைமாறு கருதாது உலகுக்கு வழங்கியுள்ளமை வியக்கத்தகும். இந்த மலர்களும் பசேலென்றிருக்கும் வன்னி, வில்லை, துளசி, வெள்ளொருக்கு, பலாச, பன்னீ, புன்னை இலைகளும் இறைவன் பூசைக்குப் பயன் படுகின் றன் மட்டுமல்லாமல் மாலைகளாகவும் ஆண்டவனுக்கு அணிவிக்கப்படுகின்றன. உற்சவவேளையிலே அலங்கார சோடனைக்கும் உதவுகின்றன. இவையே பூமாலைகள். இவை வாடிப்போவன். நிலையில்லாதன். இவைபோல இறைவன் புகழ்பேசும் செந்தமிழ்ப் பாமாலைகளும் இறைவழிபாட்டுக்கு ஏற்றனவாகும். இவையே தோத்திரங்கள். இவை இசையோடு பொருந்தியவை பலவித பண்ணமைவுகள் இவற்றிற்குண்டு. பொருளமைவு, ஓசைநயம், கவிச்சிறப்பு, பாவமைப்பு, மந்திரச்சிறப்பு, நிறைந்தவைமட்டுமன்றி இவ்வுலகம் உள்ளளவும் நிலைத்து நிற்பன, காலத்தையும் கடந்தவை. வடமொழியிலும் இதற்குப் பஞ்சமில்லை. இவை இறைவனங்களால் எழுந்தவை. காலந்தோறும் இவற்றிற்கு பாஷ்யங்கள் வியாக்ரண விளக்கங்கள், புதிது புதிதாய் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இச்செந்தெந்தியிலே பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாயுமான சுவாமிகள் தந்த பாமாலைகள் மக்கள் நாவிற் தவழ்கின்றன. அவர் சமரச பாவம் நிறைந்தவர் எனினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதையும் பல பாடல்கள் தோறும் நிலை நாட்டியிருக்கிறார். ஞானானநுபூதி மிக்க அவர் தன்னை மிகத் தாழ்த்தி நெஞ்சிய பாவத்தில் (தற்சிறுமையில்) பாடிய ஒரு பாடல் இது

பாகத்தி னால்கவிதை பாடிப் படிக்கவோ

பக்திநெறி இல்லை வேத

பாராய ணப்பனுவல் மூவர் செய் பனுவலது

பகரவோ இசையும் இல்லை

தாயுமானவர் பாடல் - சச்சிதானந்தசிவம் - 3

பாகத்தினால் - பாட்டுக்குரிய முன்று வித நல்ல அமைப்புகள் உடன் தாக்கத்திலே வாய்க்கும் - முழு கஷ்யத்வம் அல்லது முத்தியில் ஆசை உண்டாகிற அமிர்தப் பிரவாகமே - பேரானந்தப் பெருக்கே.

இறைவன் மேற் துதிமாலை தோத்திரக்கோவை பாடவோ எனக்கு எவ்வித தகுதிப்பாடும் இல்லை. ஏனெனில் பக்தி எள்ளளவும் இல்லை. எனவே பக்தி ரசம் ததும்பும் கவிதைச் சுரத்தை எப்படி நான் உருவாக்குவது. அதற்கான உற்பாதம் என்னிடம் இல்லையே எனத் தன்னைக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறார்கள் சுவாமிகள். இந்த மனோதர்ம மணிமொழியார், அப்பர், சம்பந்தர், காரைக்காலம்மையார் சுந்தரர், போன்ற பல மறைஞானச் செல்வர்கட்கும் இருந்தது. காரணம் தற்புகழ்ச்சியற்ற தற்சிறுமைதான். தன்னிழப்பு என்னும் பாவம் சிந்தனாவாதிகளின் மமதையற்ற நிலையைக் காட்டும் இந்த மனோதர்மத்துடன் நிற்காமல் தாயுமானார் தொடர்கிறார். மூவர் தந்த பாராயணப் பனுவல்களையும், ஏன் வேதபாராயணப் பனுவல்களையும் இசைக்கவே எந்தவொரு தகுதிப்பாடும் இல்லையே என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இதுவே பணிவின் உச்ச நிலை. பணிவுடமை பற்றி வள்ளுவனார் பெரிதும் பிரலாபித்துள்ளார். பணிவுடையன் இன்சொலனாதல் என்றும் பணியுமாம் பெருமை என்ற பிரயோகங்கள் இதற்குச் சாட்சி பகரும். இவ்வாறு கவி பண்ணும் ஆற்றல் மிகும் பெருமை சான்ற தாயுமானவர் பாட்டுத் திறந்தாலே தமிழ் வையகத்தைப் பாலித்தவர்களில் ஒருவர். அவர் பாமாலை, பூமாலைகளின் தகைமையையும் எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்.

பன்மாலைத் திரள் இருக்கத் தமைஉணர்ந்தோ
பாமாலைக்கேந்தான் பசஷம் என்று,
நன்மாலை யாஎடுத்துச் சொன்னார் நல்லோர்,
நலம் அறிந்து கல்லாத நானும் சொன்னேன்

16 பன்மாலை

இப்பாடலிலே தன்னை எளிமைப்படுத்திக் கல்லாதயானும் சொன்னேன் எனக்கூறும் உயரியபாவம் அவரை இன்னும் உயர்த்திக் காட்டுகின்றது. மூவர் தமிழ் என ஓளவையார் விதந்து பேசிய தேவாரப்பனுவலோ மொழிக்கு மொழி தொடைக்குத் தொடை, ஏன் வரிக்குவரி மாதுரியம் (மதுரம்) வடிகிறது. இப்பண்ணார்ந்த பாவியத்தை கர்ணாமிர்தமான பாமாலையைச் செவிமடுத்த தங்கட்கு மூடனேன் மொழி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமோவெனக் குழைகிறார்.

தேவர் எலாம் தொழும் சிவந்த செந்தாள் முக்கண்
செங்கரும்பே! மொழிக்கு மொழி தித்திப்பு ஆக
மூவர் சொலும் தமிழ்கேட்கும் திருச்செ விக்கே
மூடனேன் புலம்பிய சொல் முற்றுமோத என்

பெற்றவட்கே 14

செங்கரும்பே - பரமானந்தமே, முற்றுமோதான் - ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமோ முன்னோர் செய்த முதுமொழியாம். பக்திப்பரவசமான தோத்திரங்கள், சாத்திரங்கள் நம் சமயத்தின் முதுசொம் ஆகும். சொம் - சொத்து. அவற்றையளித்த வாக்கீசர்களையும் போற்றிப்பணியும் பெருமைசான்ற தாயுமானார், மணிசாவகர், திருமூலர், சிவவாக்கியர் போன்ற அனுபூதிமான்களையும் எடுத்துச் சொல்லி உள்ளம் குளிர்ந்து உவகைப்படுகிறார். என்னே அவரின் பெருந்தன்மை.

தேவர் தொழும் வாதவூர்த்தேவே என்பேன்
 திருமூலத் தேவே, இச்சகத்தோர் முத்திக்கு
 ஆவல் உறச் சிவன்வாக் குடனே வந்த
 அரசே, சும்மா இருந்து உன் அருளைச்சாரப்
 பூவுலகில் வளர் அருணகிரியே, மற்றைப்
 புண்ணியர்காள், ஓளன்பேன் புரைஒன்று இல்லா
 ஓவியம்போல் அசவு அறவும் தானே நிற்பேன்,
 ஒதரிய தூயர் கெடவே உரைக்கும் முன்னே
 அரசு - சிவவாக்கியர் சிதம்பர இரகசியம் 31

தமிழினத்தின் ஆத்மீக நலம் பேணிக்காக்க இதுவரை காலம் எழுந்த பக்தி நெறிப்பாசுரங்களிலே தோய்ந்து தோய்ந்து அனுபவித்த அனுபவங்களைத் தெய்வத் தமிழிலே வெளிப்படுத்தும் போது பாடல்களாக வெளிவந்து நம்மையும் அள்ளுறச் செய்கிறகளை சொல்லுந்தரமன்று.

கன்னல் அமுது எனவும், முக்கணி எனவும் வாய் ஊறு
 கன்டு எனவும் அடியெடுத்துக்
 கடவுளர்கள் தந்ததுலை அமுது அமுது பேய் போல்
 கருத்தில்எழு கின்றெல்லாம்
 என்னது அறியாமை அறிவு என்னும் இருபகுதியால்
 ஈட்டுதமிழ் என்தமிழினுக்கு
 இன்னல்பக ராதுஉலகம் ஆராமை மேலிட்டு
 இருத்தலால், இத்தமிழையே
 சொன்னவன் யாவன் அவன்? முத்திசித் திகள்எலாம்
 தோய்ந்த நெறி யேடித்தீர்!
 சொல்லும் எனஅவர் நீங்கள் சொன்ன அவையில் சிறிது
 தோய்ந்த குண சாந்தன் எனவே
 மின்னல்பெற வேசொல்ல, அச்சொல் கேட்டு அடிமைமனம்
 விகசிப்பது எந்த நாளோ?
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலை பெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே,

சித்தர் கணம் 8

கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு, வாய் ஊறு கன்டு - வாயில் அடக்கியுள்ள கற்கண்டு அடினடுத்துக் கடவுளர்கள் தந்தது அல - திருவருளாற் தூண்டப்பெற்று பாடியது அல்ல, ஈட்டுதமிழ் - சொல்லிய தமிழ்ப்பாட்டாகும். என் தமிழினுக்கு - அப்படி என்னாற் பாடப்பட்ட தமிழ்ப்பாட்டுக்கு, உலகம் இன்னல் பகராது - உலகம் குற்றம் கூறாது, ஆராமை மேலிட்டு இருத்தலால் - பேரன்பு அதிகப்பட்டு இருத்தலால் - பழத்தீர்கள் - பழத்தவர்களே, குணசாந்தன் - நற்குணம் சிறிது படைத்தவன், விகசிப்பது - மகிழ் (ச்சி)வடைவது.

மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் தேவாரப் பக்குவம் பேசிய தாயுமானவர் அதுவும் காணாது, கருப்பஞ்சாறு, அமுது, முக்கனியின் இனிமை, வாயுறவைக்கும் கற்கண்டு என்பனவற்றையும் தோல்வியடையச் செய்யும் மாதுரியம் நிறைந்தவை என வாய் இனிக்கப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல்களங்கே நானெனங்கே என்ற குறிப்புத் தோனவும் வைத்துள்ளார். சுந்தரருக்கு அர்ச்சனை பாட்டேயர்தலின் சொற்தமிழ் பாடுக என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய போது - எப்படிப்பாடவென்று கேட்டபோது என்னைப்பித்தா என்று பாடச் சொன்னார். சேக்கிலாருக்கு உலகெலாமென அடியெடுத்துக் கொடுத்தவர் இறைவன். கச்சியப்பருக்கும் திகடசக்கரமென அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அருண்கிரியாரின் நாக்கிலா வேலால் எழுதித் திருப்புகழ் பாடவைத்தவன் முருகன். முருகவேள் முத்தித்தரு பக்தித்திரு என அடியெடுத்துக் கொடுத்ததாக வரலாறு. தனதுரை எனதுரையாக என்பது சம்பந்தர் அருள்மொழி. பன்னிய நூல் தமிழ்மாலை பாடுவித்தென் சிந்தை மயக்கறுத்த திரு அருளினானை எனும் பாவடியில் திருநாவுக்கரசர் இது என்பாட்டு அல்ல. இறைவன் பாட்டே எனக்குறிப்பிடுகின்றார். எனவே மூவர் தமிழுக்கு என தமிழ் நிகராகாது என்ற குறிப்பை தாயுமான கவாயிகள் இவ்வரும் பாடலில் உணர்த்தியுள்ளார். தில்லையில் ஆடும் பெருமானைப்பாடும் போது பக்தரின் மெய்ப்பாட்டையும் பாரயணப் பனுவல்களின் கலப்பையும் உருக்கத்தையும் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

பன் ஆறும் இசையினொடு பாடிப், படித்து அருள்
பான்மை நெறிநின்று தவறாப்
பக்குவ விசேஷராய் நெக்கு நெக்கு உருகிப்
பணிந்து எழுந்து இருகை கூப்பி
கண்ஆறு கரைப்புள நின்ற அன்பரை எலாம்
கைவிடாக் காட்சி உறவே
கருதரிய சிற்சபையில் ஆனந்தநிரத்தமிடு
கருணா கரக் கடவுளே,

கருணாகரக்கடவுள் 2

இறைவனோடு எம்மை இசைவிக்கும் தாயுமானார் பாடல்களைப் படித்துப் பயன்காண்போம்.

இன்பத் தமிழ் பாட

கனிவுதரு விழியால் அகிலத்தை
யாஞ்சுமன்னையே, துயர்வரின்
துணிவு தரும் தூர்க்கா தேவியின்
குலமும் வாஞ்சும் தண்டாயுதமும்
பணிவடனே வணங்கித் தொழுதால்
பாவம் பிணிகள் போகும்
இனிமையுடைய வாழ்வுடன் இன்பத்
தமிழ்பாட என்றுமருள்வாய் தாயே!

இராமஜேயபாலன், கொக்குவில்.

எது சிறந்தது? ஏன் சிறந்தது?

சைவப்புலவர் இராசையா ஸ்ரீகூரன் அவர்கள்

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே. ஆனால் அதை ரசித்து ருசித்து அனுபவிப்பதற்கு இந்த உலகம் தேவை. நல்ல தோரோக்கியமான உடலும் தேவை. விஞ்ஞானம் விண்ணுயர வளர்ந்திருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் உடல் நிலையை நன்கு பேணுவது அவசியமாதொன்று.

சிலர் மாமிசம் உட்கொண்டால் தான் நல்ல நிடமான உடலைப் பெறமுடியும் என்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்வு வாழலாம் என்றும் கருதுகிறார்கள். இது அறிவீனம் தான். எவ்வளவுதான் மரக்கறி உண்டாலும் மாமிசம் போல் வராது என்ற எண்ணம் இருக்கும்வரை அவர்களை மாற்றவே முடியாது.

உண்மையில் அப்படியல்ல. சைவ உணவான மரக்கறியில் தான் கூடிய ஊட்டச்சத்து இருக்கிறது. அசைவ உணவில் அதிகளவு சத்து இருக்கிறது போலத் தெரியும் ஆனால் உண்மையில் அப்படியில்லை. இது நம்மவர்களிடையே ஊறிவிட்ட ஒன்று.

உதாரணமாக ஒரு பாத்திரத்தில் வாழைக்காய் ஓன்றையும் இன்னொரு பாத்திரத்தில் இறைச்சித் துண்டொன்றையும் வைத்துப் பாருங்கள். எது முதலில் பழுதடைகின்றது? இறைச்சித்துண்டுதான். இதை உணர வேண்டும்.

வாழைக்காய் வாடிப்போய் காய்ந்தபடி அப்படியே இருக்கும். ஆனால் இறைச்சித் துண்டோ அழுகித் துர்நாற்றம் வீசும். கிட்டப்போகவே முடியாது.

இதிலிருந்து நாம் என்ன அறிகிறோம்? மரக்கறி உணவு விரைவில் கெட்டுப்போகாது. ஆனால் மாமிச உணவு விரைவில் பழுதாகிப் போய்விடும் எனவே அசைவ உணவை விடச் சைவ உணவே சிறந்ததாகும்.

இரண்டு உணவுகளையும் சீர்தாக்கிப் பார்த்தால் அசைவ உணவு இரண்டாம் இடத்தையும் சைவ உணவு முதலாம் இடத்தையும் பெறும். சிலருடைய எண்ணம், அது என்னவாக இருந்தாலும் சைவ உணவை விட அசைவ உணவே சிறந்தது என்ற கருத்தே நிறைந்திருக்கும். இது ஒரு பொதுவான கருத்தாகும்.

இறைவனை வழிபாடு செய்வதற்கு இந்த உடம்பு அத்தியாவசியமானது. இறைதொண்டு புரிவதற்கும் மனித உடல் தேவை. இந்த உடலின்றி இறை வழிபாடோ, இறை தொண்டோ செய்யமுடியாது. அத்தனை தூரம் இந்த உடல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நீாக்குமிழிக்கு நிகரானது அழியுந்தன்மை வாய்ந்த மனித உடல் நிலையில்லாதது; நீராகவல்லது உபயோகமற்றது.

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும் இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப் பெற்றால் மனித்தபிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே”

என்ற அப்பர் தேவாரத்தில் மனிதப்பிறவியின் மகத்துவம் வலியறுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் எமது தேகம் வெறும் வெந்தேகம். நாளைக்கிருப்பது சந்தேகம். உடம்பு அழியுந் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதை நாளும் பொழுதும் நன்றாக வளர்ப்பதில் பயனேதுமில்லை. உசாடுவதற்கு ஊன், உறக்கம் தேவைதான். ஆனால் அது அளவோடிருக்க வேண்டும். அதற்காக இன்னோருயிரைக் கொன்று தின்னுதல் தகாது. அது இரக்கமற்ற ஈனச்செயலுங் கூட.

மானிடச் சட்டை தரித்திருக்கும் காலத்தில் மஜூநீதியுடன் வாழப்பழகுதல் வேண்டும். அப்போது தான் வாழ்க்கையில் நீதி, நேரமை, தியாகம், என்பன தலைகாட்டும். நிம்மதியும் கிடைக்கும். ‘காயமே இது பொய்யடா! வெறுங் காற்றைத்த பையடா!!’ என்ற பாடல் வரிகளை நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆன்மா அழியாது; ஆக்கைதான் அழியும். எனவே இந்தப் பூமியில் யாரும் எவற்றையும் கொண்டு வருவதில்லை; கொண்டு போவதுமில்லை. இருக்குமட்டுந்தான் எல்லா ஆட்டமும். “ஆட்டுவித்தால் ஆரோருவர் ஆடாதாரே” என்றபடி இறைவன் ஆகீன்றான். நம்மை ஆட்டுவிக்கின்றான். நாங்கள் ஆடுகின்றோம்.

எல்லாமே குனியந்தான். உலகில் நாம் உயிர் வாழும்வரை உணர்வுகள் இருக்கும் உணர்வுகள் உள்ளவரை உள்ளும் இருக்கும். அன்புள்ளங்கள் அத்தனையும் அழுது அரற்றினாலும் மாண்டவர் மீண்டு வரப் போவதில்லை. ஆகவே நாம் இருக்கும் வரைக்கும் நல்லவற்றைச் செய்து நல்லவர்களாக வாழ்தல் வேண்டும். அப்போது தான் மனிதநேயம் வளரும். புனித வாழ்வு மலரும்.

வாழ்க்கையில் எவ்வளவு துன்பங்கள் வந்தாலும் எவ்வளவு துயரங்கள் வளர்ந்தாலும் உண்மை பேசி உத்தமமாக வாழ்ந்தால் அதற்கு நிகரே இல்லை; ஈடு இணையே கிடையாது. வாழ்வின் ஓளி வளமாக வந்து அளவாகப் பெற்று மகிழ்வோடு வாழ்வோம்.

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு - உயர்
 சாத்திரங்கள்யாவும் நன்கு பழகும் - மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு - நல்ல
 சத்திய விளக்கு நித்தம் எரியும்.

- சுப்பிரமணிய பாரதியார்

சிறுவர் விருந்து

அன்பீனாஸ் அன்பு பூண்டவர்கள்

அருட்சகோதுரி ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

பிள்ளைகளே! திருஞானசம்பந்தர் கதை உங்களுக்குத் தெரியும் தானே? சம்பந்தருடைய பண்ணிசை நிறைந்த தேவாரங்களுக்கு பக்கவாத்தியம் வாசித்தவர் ஒருவர். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பானர் என்பது அவருடைய பெயர்.

அவருடைய பரம்பரையிலேயே வந்த பாணபத்திரன் என்ற யாழ்ப்பானர் மதுரையிலேயே இருந்தார். மதுரையிலே திருஆலவாய் என்ற பழமையான சிவன்கோயில் உள்ளது. இந்த பாணபத்திரர் இந்தச் சிவன் கோயிலில் ஆறுகாலப் பூசைக்கும் யாழ் வாசித்து இசைப்பணி புரிந்து வந்தார். ஒரு முறை இவருக்கு பெருந்தொகையான பணம் தேவைப்பட்டது. யாரிடம் கேட்பது என்று யோசித்தார். நேரே கோயிலுக்குப் போய் அங்கிருந்த சொக்கநாதர் என்ற சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு முன் நின்றார். “கவாமி! உங்கள் சந்நிதானத்தில் யாழ் வாசிக்கின்ற ஏழைப்பானன் நான். என்னை நம்பி பெரும் பணம் கொடுப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? நீங்கள் தாம் எனக்கொரு வழிகாட்ட வேண்டும் என்று” விண்ணப்பித்து விட்டு, கவலையுடன் வீட்டுக்குப் போனார். அன்றிரவு பாணரின் கனவில் சிவபெருமான் தோன்றினார்.

“அன்பா! சேரநாட்டு அரசன் பெருமாக்கோதை அவனுக்கு ஒரு ஓலை எழுதித்தருகிறேன். நீ அதைக் கொண்டு போய் அவனிடம் கொடு. வேண்டிய பொருளை அவன் தருவான்” என்று கூறி தலையணைமேல் ஒரு ஓலையை வைத்து விட்டு மறைந்தார். பானர் திடுக்குற்று எழுந்தார். நிஜமாகவே ஒரு ஓலை நறுக்கு தலையணைமேல் இருந்தது. அதை எடுத்து தலைமேல் வைத்து கண்ணிலே ஒற்றி கூத்தாடினார் பானர். கண்ணீர் மல்க வணங்கி வாசித்துப் பார்த்தார்.

“மதிமலி புரிசை மாடற் கூடல்
பதிமிசை மேவிய பால்நிற வரிச்சிறகு
அன்னம் பயில்பொழில் ஆலவாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்கு
உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க!
பண்பால் யாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன், தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிருப்பது வே”

அதாவது (வானுயர்ந்த மாடமாளிகை குழந்ததும், நல்ல பால் நிறத்து அன்புப் பறவைகள் நிறைந்த நீர்வளம் நிரம்பிய சோலைகள் குழந்ததுமான மதுரையிலே, திருவாலவாய்க் கோயிலில் உள்ள சிவன் யான். மழைமேகம் போலப் புலவர்க்குப் பொருளை வாரி வழங்கும் வள்ளலும் வீரனுமாகிய சேர அரசனே, நீ என்மீது மிகுந்த அன்புள்ளவன். உன்போலவே என்னிடம் அன்பு பூண்டவன் பாணபத்திரன். யாழ் வாசிக்கும் தொழில் புரிபவன் இவன் உன்னைக் காண வருகிறான் இவனுக்கு மிகுந்த பரிசுகள் கொடுத்து இங்கே என்னிடம் அனுப்பிவை) என்பது இப்பாடலாகிய கடிதத்தின் கருத்து.

இந்த ஒலையை எடுத்துக் கொண்டு மதுரையில் இருந்து காடுமேடல்லாம் கடந்து நடந்து நடந்து சேர நாட்டுக்குப் போனார் பாணபத்திரர். இடையில் “இப்படிப் பாணபத்திரன் உன்னைத் தேடி வருகிறான்” என்று சேரராஜாவின் கனவிலே சுவாமி போய் சொல்லி விட்டார். அவரும் பட்டத்து யானையை அலங்காரம் பண்ணி நகரத்திற்கு வெளியே கொண்டு வந்து பாணபத்திரரை வணங்கி வரவேற்றார். யானை மேலே ஏற்றி அரண்மனைக்கு கொண்டு சென்றார். சிவபெருமான் கொடுத்த ஒலையை வாங்கி அன்பினால் அழுது அழுது வாசித்தார். பாணபத்திரருக்கு ராஜா உபசாரம் செய்தார். தம்முடைய களஞ்சிய சாலையை திறந்து விட்டார். “அன்பு நிறைந்த பாணரே! இங்கே உள்ள எல்லாச் செல்வமும் உங்களுடையதே” என்று கூறிவிட்டார். “எனக்கு எதற்கு இதெல்லாம்” என்று கூசிக்குருகினார் பாணர். ஏராளமான பொன்னும், மணியும், முத்தும், பட்டாடைகளும், பாத்திர பண்டங்களும் தேர்களில் ஏற்றி பாணருக்கு பிரியாவிடை கொடுத்தனுப்பினார் சேர ராஜா.

பாணபத்திரரும் மதுரைக்கு வந்து மிகுந்த அன்போடு இறைவனுக்கு இசைவேள்வி செய்து நீண்ட நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்தார்.

பார்த்தீகளா! இறைவனிடம் உண்மை அன்பு கொண்டவர்களை எப்படி இணைத்து வைக்கிறது இறைவனுடைய அன்பு என்பதை? அதனால் தான் நமது இறைவன் அன்பு வடிவானவன் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தீப்மேற்ற

பிளிந்த தேசிக் கணியில் நெயத்
தீப்மேற்ற இலக்குமிதேவி
நலிந்த வாழ்வை வளமாக்கி
செழிப்புறச் செய்வாள்
அழிந்த செல்வம் சிறப்புக்கள்
அனைத்தும் மீண்டும் தருவாள்
தெளிந்த தெய்வீக மணம் கமிழும்
தெல்லியுறை தூர்க்கா ஆலயத்தில்

ஜெயகேமலதா, தொட்டிலடி.

“கலை தங்கு பதியளவைக் கும்பழாவளை”

திரு. கே. எஸ். சிவஞானராஜா அவர்கள்

“அருளொளி விளங்கு முக்கண் ஜங்கர முதலே ஜய
இருளெனுஞ் செருக்கில் மூழ்கி யீறிலா வவத்தைப் பட்டேன்
பொருளெனு முனது செய்ய பொன்னடிச் சரணம் புக்கேன்
திருவருள் தருவாய் கும்பழாவளைத் தேவதேவே.”

(கும்பழாவளை நான்மனிமாலை)

அளவெட்டி என்று சொல்லும்போது முதலில் ஞாபகத்திங்கு வருவது கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலேயாகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்த, அற்புதம் நிறைந்த அருளாலயம் இதுவாகும். குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய் விளங்கும் அமைவிடத்தில் இருப்பதன் காரணமாக அழகூட்டி, அளவூட்டிய பின்னணியினைத் தொன்மையாகக் கொண்டு விளங்குகின்றது இவ்வாலயமாகும். கலை தங்கி மகிழும் சிறப்பும், கருணையே வடிவான கணபதி மூர்த்தியின் கடாட்சமும் நிறைந்த திருப்பதி கும்பழாவளையாகும். அந்தகு ஆலய வரலாற்றினை முதற்கண் நோக்குவாம்.

சோழநாட்டு இராஜகுமாரத் தியான மாருதப் புரவீகவல் வி என்னும் கன்னிகை, குதிரைமுகமுடைய பிறப்பினால் தீர்த் துன்பவயப்பட்டு ஆலயங்கள் தோறும் சென்று வழிப்பட்டு வரும்வேளை தவமுனிவர் ஒருவரின் வாக்கின் பிரகாரம், கீரிமலைத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானங்கு செய்து, கிழக்கே குரியினைத் தரிசித்தாள். பின்னர், தென்றிசை நோக்கி ஜந்து கோவிலிலே கந்தசுவாமி விக்கிரகம் ஸ்தாபித்து இடையறாது ஆராதனை செய்தபோதும், குதிரை முகச் சாயல் முற்றாக நீங்கப்பெறாது வருந்தியபோது, விக்கினேஸ்வரப் பெருமானை முதலில் ஆராதனை செய்யாமையே காரணம் என தவமுனிவர் கூறியதற்கிணங்க, இராஜகுமாரி தனது பிழையுனர்ந்து அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக விநாயகப் பெருமானைக் கொல்லங்கலட்டி முதலாகத் தென்றிசை நோக்கி ஏழுஸ்தானங்களில் பிரதிஸ்டை செய்தார். இதன் பிரகாரம் கொல்லங்கலட்டி, வறுத்தலை, அளகொல்லை, (அளவோலை), கும்பழாவளை, பெருமாக்கடவை, ஆலங்குமாய், கல்வளை, ஆகிய பிள்ளையார் ஆலயங்கள் தோன்றியதாயினும் நடுநாயகமாக விளங்கும் கும்பழாவளை விநாயகனைப் பிரதிஷ்டை செய்த போதுதான், மாருதப்புரவீகவல்லிக்கு முற்றாகவே குதிரை முகம் நீங்கிப் பேறுபெற்றாள் என்பது வரலாறு ஆகும். இதன் காரணமாகவே கும்பழாவளையின் முன்றில் பகுதி மா + இழி + திட்டி = மாவிழிதிட்டி என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. குதிரை முகம் முற்றாக நீங்கிய பின்னர், ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆலயமே பெருமாக்கடவையாகும். இவ்வாறு கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு, மேற்குறிப்பிடப் பெற்ற ஏழு ஆலயங்களிலும் ஒவ்வொரு அற்புதங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. பல அடியவர்களுக்கு

கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் நம்பியவாறு வாழ்வாங்கு வாழச்செய்கின்ற பேற்றினை, அற்புதங்களை அருளிய வண்ணமிருக்கின்றார். இதை விட வேறு என்ன தான் உலகத்தில் வேண்டும்?

ஆகம விதிப்படி அமைந்த விநாயகர் ஆலயமாக இருப்பதனால், மஹோற்சவம் தொடக்கம் அனைத்துத் திருவிழாக்களும், பூஜைகளும் உபயகாரர்களால் சிறப்பாக நடாத்தப்படுகின்றன. அதன் நிமித்தம் கலைகள் தங்கி மகிழ்கின்ற பதியாக அளவையம்பதி விளங்குகின்றது. சிறப்பாக 32 விநாயகரின் அற்புத வடிவங்கள் கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் மாட்சியுடன் காட்சி தருவது சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும். யாழ் மாவட்டத்தில் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகின்ற ஆலயங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். பஞ்சமுக விநாயகரின் திருக்கோலம் அருளாட்சி மிக்கதாய் உனர் முடிகிறது.

நயினை முத்துக்குமார சுவாமிகள், அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப்புலவர், திரு. அ. பரநிருபசிங்கம், திரு. ச. பரமசாமி ஜயர், வைத்தியசிகாமணி அ. கதிரித்தம்பி, திரு. த. சபாபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர். மாணிக்கம், பண்டிதர். சிவசம்பு, பண்டிதர் க. நாகலிங்கம், புலவர் க. சிற்றம்பலம் இன்னும் பல புலவர்களினால் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் போற்றப்படுகின்றார். இராமர் வேதாரணியின் முதாதை அவர்களால் பாடப்பெற்ற நூறு பாடல்களைக் கவனமாக அச்சேற்றி வைத்த பிரசித்த நொத்தாரிஸ் த. சபாபதிப்பிள்ளையின் கைங்கரியம் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும்.

“நீ துயரப்படாதே! சுகம் வரும். கலங்காதே! நானை நல்லவை நடக்கும்! என்ற ஆறுதலோடு கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் யாவர்க்கும் அருள் புரிய வழிபாடு செய்வோம்..”

தெல்லி நகர்த் தூர்க்கையே

தெல்லிப்பழைப் பதியினிலே தேவிதர்க்கை இருக்கின்றாள் எப்பகல் எப்பொழுதினிலும் என்னையவள் காக்கின்றாள் கல்லிவித்தை தருகின்றாள் கருணைமொழி பக்ரகின்றாள் பலவிதமாய் அருள்கின்றாள் பாலன் நான் தொழுகின்றேன்.

வெவ்வினைகள் வேறுப்பாள் வெற்றினனும் பேர்தநுவாள் எவ்வயிரும் ஏற்றிநிற்கும் என்தாய் உமையாவாள் தில்லியத்தின் திருவருளாய்த் திகழுகின்றாள் வடயாழில் எல்லைவரும் போற்றிடவே எழுந்தருளி மகிழ்கின்றாள்
(தெல்லி)

அண்டமென்று தோன்றியது? ஆயிரம் கருத்துண்டு ஆதியியர் யாதென்றும் ஜயங்கள் பலவுண்டு ஏதுநீதிர் காலம்ஜினி எல்லாம் தெளிவாகச் சேதிதெரி செந்துர்க்கைச் சீரடியைப் பணிமனமே.
(தெல்லி)

ஆவணித் திருவிழாவில் அன்னையை வழிபட்டால் அவ்வருடம் முழுவதுமே அமைதியாய் வாழ்ந்திடலாம் நாவணி தரிதாயை அணிசித்தம் யகம்யாவும் பூமணி புகழ்பொலியைப் புன்னகை புரிந்திடுமாம்.
தி. திவாகரன்

கந்தபுராண சிறுவர் அழுதம்

- மாதாஸி

32. இந்திரனின் சிவபூசை

குரபன்மன் எப்படியாவது இந்திராணியை அடைய வேண்டுமெனத் தேவர்லோகம் வந்ததை அறிந்த இந்திரனும் இந்திராணியும் சிவனைப் பூசிக்க சீர்காழிக்கு வந்தனர்.

இந்திரனும் தேவியும் சென்ற திசை அறியாத அசுரர்கள் தேவர்களை வருத்தி அமராவதியை சீர்கிட்டதனர். மண்ணுலகு வந்த இந்திரன், தான் செய்த சிவத்துரோகத்திற்காகத் தண்டனை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். எனினும் சிவபெருமானுக்குச் சிவபூசை செய்ய நினைத்தான். அதனால் சீர்காழியில் நந்தவனம் அமைத்தான். அந்த நந்தவன மலர்கொண்டு சிவவிங்க பூசை செய்து வந்தான்.

இந்திரன், இந்திராணி சீர்காழியில் இருப்பதைச் குரபன்மனின் ஒற்றர்கள் அறிந்தார்கள். அவர்களை சீர்காழியில் ஒற்றர்கள் தேடியும் காணாது சென்று விட்டார்கள். குரபன்மனின் ஒற்றர்கள் வருவதை அறிந்த இந்திரன் இந்திராணி மூங்கினுள் மூங்கில் வடிவாய் ஒழிந்து கொண்டனர்.

சிலநாட்களாக அசுரரின் கொடுங்கோல் ஆட்சியால் நாட்டில் மழையில்லை இதனால் இந்திரன் வருந்தினான். “தேவராசனே! நீவருந்தாதே, நீ வைத்த நந்தவனம் வாடினாலும் அழிந்து விடாது. இத் தலத்தில் தீவ்விய தீர்த்தமொன்று வந்து பாடுக;” என்று கேட்டது.

33. அகத்தியரும் பெருமலையும்

நாரதமுனிவர் எப்போதும் ஏதாவது குறும்பு செய்வார். ஆனால் அதன் முடிபு அனுகூலமாக அதாவது வெற்றியாகவே காணப்படும். ஒருநாள் நாரதர் விந்தையகிரி மலையிடம் சென்றார். மேரு மலையினைப் புகழ்ந்தார். விந்தையமலைக்கு கோபமும் பொறுமையும் வந்தது. அதனால் விந்தையமலை, மேருமலையை விட வளர்ந்து கொண்டே போனது. இதனால் சந்திரர் குரியிரின் பாதை தடைப்பட்டது. இரவு பகல் நேரங்களில் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. தேவர்கள் முனிவர்கள் வருந்தினார்கள். தங்கள் துயரத்தை அகத்தியரால் மட்டும் நீக்க முடியுமென நம்பினார்கள். அதனால் சந்திரன், குரியன் தேவர்கள் விந்தையமலையின் ஆணவும் பற்றிக் கூறித் தங்கள் துயரக்கண்ணீரைத் துடைக்கும்படி வேண்டினார்கள்.

மதுரத் தமிழ் சூரந்த தவமுனிவராம் அகத்தியரின் இதயம் கருணை மயமாகத்தான் இருக்குமல்லவா. சிவபெருமானைத் தியானித்தார். சிவபெருமான் நந்தியுடன்

காட்சியளித்தார். விந்தகிரியின் ஆணவத்தை அடக்க வரம் கேட்டார். சிவபெருமான் அருள்புரிந்தார். அதன் பின்னர் சிவபெருமான் தென்திசை நோக்கிச் செல்லும்படி அகத்தியரைப் பணித்தார். அகத்தியர் சிவபெருமானுக்கு (சிவலிங்கத்திற்கு) அபிடேகம் செய்யப் புண்ணிய நதியாகிய காவிரியைக் கமண்டலத்துள் இட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டார்.

அகத்திய முனிவர் காவிரிந்தி நிறைந்த கமண்டலத்துடன் தெற்கே உள்ள பொதியமலையை நோக்கி வேகமாக நடந்தார். வழியில் பாதையை மறைத்தபடி விந்தமலை வானளாவ வளர்ந்து நின்றது.. அகத்தியர், “நான் அவசரமாக பொதியமலைக்குப் போக வேண்டும். அதனால் பாதையை விடு,” என்று கூறினார். விந்தமலை, கோபித்து “குரியன், சந்திரன் கிரகங்கள் முதலானவை என்னை வலம் வந்து போகிறார்கள். நீயும் அப்படி என்னைச் சுற்றிப் போ” என்று கூறியது. அகத்தியர் குறுமுனி எனினும் அவரிடம் செருக்கு இல்லை. ஆகையால் சிவனை நினைந்தார். அவருடைய கை வளர்ந்து கொண்டே சென்றது. விந்தையமலையை ஆசீவதிப்பது போன்று, உச்சியில் உள்ளங்கையை வைத்து அழுத்தினார். என்ன அதிசயம் மலை குறுகி அதன் பாதளத்தை அடைந்தது. ஆணவழும் அடங்கி, முனிவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டது. முனிவர் நான் தெற்கே சென்று திரும்பி வரும்போது சாபவிமோசனம் உண்டாகும் எனக்கூறி விட்டுச் செல்லத் தொடங்கினார்.

34. காவிரி தந்த கணநாதன்

ஒருநாள் கலகம் விளைவித்து நலம் காணும் நாரதமுனி, சீர்காழியில் நந்தவனத்திற்கு மழை இல்லாது கவலையுடன் இருந்த இந்திரனைக் குசலம் விசாரிக்கச் சென்றார். இந்திரன், நாரதரை கண்டதும் எழுந்து வணங்கினான். நந்தவனத்திற்கு நீரில்லை, மழையுமில்லை இதனால் சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்ய மலருமில்லை என்று வருந்தினான். அப்போது நாரதர் இந்திரனை வருந்தாதே நாரதர் காவிரி நதியைக் கமண்டலத்தில் கொண்டு வருகின்றார். நீ கணநாதனைப் பக்தியுடன் பூசைசெய்து வணங்கினால், கணபதியின் அருளினால் காவிரிந்தி நந்தவனத்திற்கு வருமென அருளினார்.

இந்திரன், விக்கினங்களைத் தீர்க்கும் விக்கினேசவரரை அல்லும் பகலும் அர்ச்சனை செய்து வணங்கினார். சொற்பதம் கடந்த தூய மெய்ஞான அற்புதனின்ற கற்பகக் கணபதி மனம் இரங்கினார். அதனால், கொங்கு நாட்டில் அகத்தியர் சிவழூசை செய்யும்போது கமண்டலத்தைக் காகமாகச் சென்று கவிழ்த்து விட்டார். கமண்டல காவிரி நதி சீர்காழியை நோக்கி வந்தது. நந்தவனம் குளிரிப் பாய்ந்தது.

அகத்தியர் சினந்தார். காகமாக இருந்த கணபதி சிறு பிராமணப் பிள்ளையாக மாறினார். அகத்தியர் குட்டப்போக சிறுவன், ஜங்கரனாக மாறினார்.

மகாகணபதியின் தர்சனம் கண்ட அகத்திய முனிவர் அபசாரம் செய்து விட்டேன்று வருந்தி ஓங்கிய கையால் தன் தலையில் குட்ட ஆரம்பித்தார். கணபதி

தடுத்தார். நீ என்னுடைய தந்தையின் பக்தன் அதனால் மன்னித்தேன் என்று அகத்தியரின் கையைப் பிடித்தார். முனிவரே சூரபன்மனின் கொடிய ஆட்சிக்குப் பயந்து இந்திரன் சீகாழியில் சிவபூசை செய்ய நந்தவனம் உண்டாக்கினான். நந்தவனம் நீரில்லாமல் கரிந்து விடாமல், உனது கமண்டல நீரைக் கவிழ்த்தேனென் விநாயகப் பெருமான் அருளினார்.

“ஞானமே வடிவான விநாயகப் பெருமானே, அடியேன் சிவபெருமானிடத்தும் உம்மீதும் நீங்காத அன்பு வைக்க அருளவேண்டும். தங்களின் ஆலயத்தின் முன் இரு கைகளாலும் தம் சிரசில் குட்டிக் கும்பிடுவாரின் அஞ்ஞானம் முதலியவற்றை நீக்கி ஞானம் அருள வேண்டும்” என அகத்தியர் வரம் கேட்டார். விநாயகப் பெருமானும் அருள்புரிந்தார்.

விநாயகப் பெருமானின் ஆலயத்தில் இருகைகளாலும் தலையில் குட்டித் தோப்புக்கரணம் இடும் வழக்கம் இன்று வரையும் உண்டு. தோப்புக்கரணம் போடுவதற்கும் புராணக் கதையுண்டு.

கஜமுகாசுரன் என்ற அசுரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் சிவபெருமானை நினைந்து நீண்ட காலம் தவம் இருந்தான். சிவபெருமான் காட்சி அளித்தார். கஜேந்திரன் தான், மிருகம், மனிதர், தேவர்கள், ஆயுதம், நெருப்பு, நீர் இவற்றால் அழியாத வரம்பெற்றான். வரத்தின் வலிமையால் கயமுகாசுரன் தேவர்களை வருத்தி வந்தான். ஒருநாளைக்குத் தேவர்கள் காலை மாலை இருநேரமும் இரு செவிகளையும் இருகைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டு தோப்புக்கரணம் போட வேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டான். தேவர்கள் மிகவருந்தி சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். சிவபெருமான் கஜமுகாசுரனைச் சங்கரிக்குமாறு கணபதியிடம் கட்டளையிட்டார்.

விநாயகப் பெருமான் பரிவாரங்களுடன் கஜமுகாசுரனுடன் போர் செய்யத் தொடங்கினார் கஜமுகாசுரனின் படைகள் அழிந்தன. அசுரனைக் கொல்ல விநாயகப் பெருமான் தனது தந்தத்தில் ஒரு தந்தத்தை முறித்து அவனுக்கு ஏறிந்தான். அசுரன் மூழிகமாக மாறினான். உடனே விநாயகப் பெருமான் மூழிகமான பெருச்சாளியைப் பிடித்து தன் வாகனமாக்கி அதன்மேல் ஏறினார்.

தேவர்கள், ஆரவாரம் செய்து விநாயகப் பெருமானை வணங்கி, “சவாமி நாம் இதுவரை கஜமுகாசுரனின் கட்டளைக்குப் பயந்து தினமும் காலை மாலை ஆயிரம் தோப்புக்கரணம் போட்டோம். இனிமேல் அவ்வாறு உங்கள் முன்னிலையில் 70ஆயிரம் தோப்புக்கரணம் போடுகின்றோம்” என்று கூறினார்கள். விநாயகப் பெருமான் நீங்கள் முன்று தரம் தோப்புக்கரணம் போட்டால் போதுமென்றார். மீண்டும் தங்கள் முன்னிலையில் யார் தோப்புக்கரணம் போட்டாலும் நோய் பிணி நீக்கி ஞானமும் கல்வியும் அருள் வேண்டுமெனத் தேவர்கள் கேட்டபோது விநாயகப் பெருமான் அவ்வாறு அருளினார்.

35. ஜயனார்

ஜங்கரப்பெருமானின் அருளால் காவிரியாறு தமிழ் நாடெங்குமுள்ள வயல்களைச் செழிப்பாக்கியது. இந்திரனின் நந்தவனமும் பூத்துக் குலுங்கியது. இந்திரன் மனமகிழ்வடன் சிவபூசை செய்து வந்தான்.

தேவர்கள், தேவருலகில் தலைவனில்லாது கலங்கினார்கள். அசுரரின் கொடுமை தாங்க முடியாது இந்திரனைத் தேடி சீர்காழிக்குத் தேவர்கள் வந்தார்கள். தமது குறைபாடுகளைக் கூறிக் கோவென அழுதார்கள். இந்திரன் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கினான்.

இந்திரன் தேவர்களை நோக்கி, “தேவர்களே நாம் செய்த வினையை நாமே அனுபவிக்க வேண்டும். சிவத்துரோகம் செய்த தக்கனின் யாகத்தில் கலந்ததால் வந்த வினை. இப்போது நாமனைவரும் திருக்கைலாயம் சென்று எம்பெருமானிடம் எங்கள் குறைகளைக் கூறுவோம் வாருங்கள்” என்று கூறினான். மழையைக் கண்ட மயில்போலத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

இந்திரன், திருக்கைலாயம் செல்லும் செய்திகளை இந்திராணிக்குக் கூறினான். இந்திராணி, பாணம் பட்ட மயில்போல மண்மீது சாய்ந்தான். இந்திரன் இந்திராணியை எடுத்துத் தேற்றினான். காவலாக ஜயனாரை வைத்துவிட்டுப் போவதாகக் கூறினான். இந்திராணி ஜயனாரா? அவர் யார்? என்று கேட்டாள்.

ஜயனார் சிவபெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் தோன்றியவர். ஒரு முறை தேவர்கள் சாவா மருந்தாகிய தேவாமிர்தம் உண்ண விரும்பினார்கள். இதனால் வாசகி என்னும் பாம்பை நாணாகவும், மேருமலையை மத்தாகவும் கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து தேவாமிர்தத்தை எடுத்தார்கள். திருமால் மோகினி வடிவம் கொண்டார். மோகினியைக் கண்ட தேவாகளும் அசுரர்களும் காமநோயால் வருந்தினார்கள். மோகினி தேவாமிர்தம் இருக்கிறது நானும் இருக்கிறேன் இந்த இரண்டில் ஒன்று யாருக்கு வேண்டுமெனக் கேட்டார். தேவர்கள், தேவாமிர்தத்தை விரும்பினார்கள். அசுரர்கள் மோகினியை விரும்பினார்கள் மோகினிக்காக அடிப்பட்டு அசுரர்கள் மாண்டார்கள். அசுரர்களில் இருவர் மட்டும் களவாகத் தேவ வடிவமெடுத்து தேவாமிர்தம் உண்ணும் போது திருமால் அகப்பையால் தலையில் அடித்தார். அசுரரிருவரும் இறக்கவில்லை. இராகு கேது கிரகமானார்கள்.

சிவபெருமான் மோகினியைக் கண்டு மயங்கினார். அவ்விருவருக்கும் அவதரித்தவரே ஜயனார். அவரை உனக்கூகுக் காவலாக வைத்து விட்டுக் கயிலை செல்கிறேன் எனக்கூறினார். ஜயனாரை இந்திரன் தியானம் செய்தான். ஜயனார் தன் பரிவாரங்களோடு இந்திரனுக்குக் காட்சி கொடுத்தார். “ஜயனே அசுரரின் கொடுமைகள் தாங்க முடியாது. அதனால் திருக்கயிலை சென்று எம்பெருமானின் குறைகளை முறையிட வேண்டும். அதனால் நானும் தேவர்களும் திருக்கயிலை சென்று திரும்பி வருமளவும் இந்திராணியைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென இரந்து கேட்டான். அதற்கு ஜயனார் அருள்புரிந்தார். இந்திரன் தேவர்களுடன் கயிலை சென்றான்.

நாம் சைவமங்கையர்களாக வாழ்வோம்

திருமதி திருக்ஷம்பிறையாளன் அவர்கள்

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல

மாதவஞ் செய்திட வேண்டுமெடி

கவிமணி

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் - மிகப்

பீழை யிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்

சுப்பிரமணியபாரதி

பெண்ணின் பெருமையும் சிறுப்பினையும்

பெண்மை தனித்துவமானது, தலையாயது. தரணிக்குப் பொதுவானது. உயரியதும் தான். ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. ஆளுமை இருவர்க்கும் தேவை. ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதே இயற்கைநெறி. மனித இயலும் கூட. பூ கனியாக மகரந்தச் சேர்க்கை தேவை. ஆண் பெண் மகரந்தச் சேர்க்கை இதன் இரகசியம் இரு பெண்களும், இரு ஆண்களும் சேர்ந்து வாழும் புதிய நடைமுறை மேலைத்தேயத்து இன்றைய பானி. இருவர் மடந்தையர்க்கென் பயனுண்டாம். உண்டாம் ஒருவன் ஒருத்தியறின் என்கிறது திருவருட்பயன். விவாகம் சொர்க்கத்திற் தோமானிக்கப்படுகிறது என்பது சினிமாப் பாட்டாகலாம். சைவம் மனமுறிவை தொடராமுறியை ஏற்பதில்லை. பெண்கள் நாட்டின் கண்கள் எனத் திரைப்படத்திற் பாடியென்ன? சினிமாவிற் பெண்கள் கொச்சைப் படுத்தப்படுகிறார்கள். படப்பிடிப்பு பச்சை பச்சையாகவே அமைகிறது, காம உணர்வைத்தீண்டும், நடிப்பு, உடையமைப்பு, பாடல் ஆடல் எல்லாமே இன்றைய சினிமா. சைவத் தெய்வங்கள் தானும் நகைப்புக்கிடமாய் விட்டன. பெண்ணின் பெருமை பற்றிப் பேசுவர், எழுதுவர், எழுச்சிகொள்வர், பட்டிமன்றமும், ஒழு என்று நடைபெறும் ஆணால் நடைமுறை வித்தியாசம். மனிதநேயை என்ன விலையென்ற பாணிதான். வன்முறைக் கலாச்சாரம், பனிப்போர் பண்பாடு, ஆயுதமுனையிற் பெண்மை கெடுத்துக் கொலைபுரிதல், ஆணாதிக்கக் கெடுபிடி, தவித்தியம் போன்ற சாதிய அநீதி ஹீரோயின் போன்ற போதை நெருக்கடி போல்வன மனித சமுதாயத்தின் சீரழிவுகளாம்.

பெண்மை பேணுவோம் தாய்மை கானுவோம்

பெண்ணடிமை வாதத்தை எதிர்த்து உலகளாவிய ரீதியில் எழுந்தது தான் பெண்ணியல் வாதம். பெண்பிள்ளை பெற்ற மருமக்களை இம்சைப்படுத்துவது ஆண்மகவு தராத மனையாளை தொல்லைப்படுத்துவது, மாமியார் கொடுமைகள் வேறு இன்றைய தென்பாரத நெரிசல்கள் பெண் குழந்தையை வெறுப்பவரும் தாய்மைகளே. இவை இன்றைய தமிழர் பண்பாட்டியலின் மாறுபாடுகள். சுருக்கமாகக் கூறின் மனித இயல் மீறல்களே இவை. மனிதம் பேணும் பெண்ணலம் காக்கும் தாபனங்கள் இருந்தும் இவை பெண்ணினத்தைத் துன்பப்படுத்துவனவே. மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம் என்று பாரதி பாடியதன் பெறுபேறு என்ன? வள்ளுவனார் பெண்ணின் பெருமையைப் போற்றும் வண்ணம் இது.

பெண்ணின் பெருந்தக்கயாவுள் கற்பென்னும்
திண்மை யுண்டாகப் பெறின்

திருக்குறள் 54

கற்பு பெண்ணின் பொற்பு, கற்பு, நிறை இரண்டும் ஒத்த பொருஞ்சுடைய பதங்கள்.
நிறை - நெஞ்சைக் கற்பு நிலையில் நிறுத்துதல். (பரிமேலழகர் உரை குறள் 54)

கற்பு ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் பொது

இந்த நிறை மகளிராக்குத்தான் சொந்தமன்று. ஆவர்க்கும் இது உரியதென்பதைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. மடம், அச்சம், நாணம், பயிர்ப்பு பெண்கட்கு உரியது. அ.தே போல அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடிப்பு நான்கும் ஆண்களின் அணிகலன்கள். இந்நிலைப்பாட்டைப் பாரதியார் அழுத்திப் பேசியுள்ளார். பெண்ணினத்துக்கு மட்டும் கற்பு உரித்தானதன்று. ஆண்பெண் இருபாலார்க்கும் பொது என்கிறார் மகாகவி.

கற்புநிலையென்று சொல்ல வந்தார் இரு
கட்சிக்கும் அ.து பொதுவில் வைப்போம்
வற்பு றுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
இணைப்பிள்ளை காணென்று கும்மியடி

பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி 5.6 பாரதியார் கவிதைகள்
பெண்ணடிமைத் திறம்பற்றிப் பாரதியைப் பாட வைத்தது வெள்ளையின் உந்துதலேயாம்.
தாய் சொல்லைத் தட்டாதது தமிழ் இனம். தையல் சொற் கேட்டுப் பொருத்தமானதை
ஏற்கும் காலம் இது. குடும்ப நலனில் அக்கறையுள்ள பெண்ணினம் தாயாக, தங்கையாக,
தமக்கையாக, மாமியாக, மதனியாக, பெரியம்மாவாக, சின்னம்மாவாக எல்லாம்
பணிவிடை ஊழியம் செய்வதை எடுத்துப் பேசியவர் மகாகவி பாரதியார் தான்.

தாய்க்குமேல் இங்கேயோர் தெய்வமுன்டோ?
தாய் பெண்ணேயலவோ? தமக்கை தங்கை
வாய்க்கும் பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணேயன்றோ?
மனைவியொருத்தியையடிமைப் படுத்தலாமோ

தாய்க்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்தலாமோ
தாயைப்போ லேபிள்ளை என்றுமுன்னோர்
வாக்குள தன்றோ? பெண்மை யடிமை யுற்றால்
மக்களெல்லாம் அடிமையுறல் வியப்பன்றே. கயசரிதை 57
ஆணைல்லாம் கற்பைவிட்டுத் தவறு செய்தால்
அப்போது பெண்மையுங்கற் பழிந்திடாதோ. மேலது 56

இணைவிழைச்சின் இணையற்ற மகத்துவம்

ஆன் பெண் இணைவிழைச்சால் இயன்றது இவ்வுலகம் என்றால் - சைவம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற கோட்பாடுடையது. பிறர்மனை நயவாப் பேராண்மை ஆண்களின் அதியுயர்ந்த பக்குவம் என்கிறது வள்ளுவம். இவ்வொழுக்கலாற்றிலே கட்டி எழுப்பப்பட்டதுதான் தொன்மையான சைவநெறி. நாமெல்லாம் சைவமயிகள் சைவப்பெருங்குடி மக்களின் வழிவழி வந்த மங்கையர்க்குலதிலகங்கள். தம்பியைக் காத்த திலகவதியார் கொண்டானைப் பேணிய மங்கையர்க்கரசியார். தெய்வீகமே வாழ்வின் உய்வீகம் தரவல்லது என வாழ்ந்து காட்டிய புனிதவதியார் நம்முன்னோடிகள் இவர்களின் அடிச்சவட்டில் நாழும் வாழ்ந்து நம் பரம்பரையையும் வழிப்படுத்துவது நம் தலையாய் கடமையாகும். சிவபூமி எனப்படும் ஈழமணித்திருநாட்டில் நம் முதாதையார் மேற்கொண்ட, கொள்ளுகின்ற சமயம் சைவமேதான். போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த, ஆங்கிலேயர் ஆட்சியால் சைவ மக்கள் மதம் மாறினர், மாற்றப்பட்டனர். இன்றும் இந்நிலை தொடர்கிறது. இன்றைய தமிழ் கிறீத்தவரின் ஆதி மதம் சைவமே. அவர்களின் ஈற்றுப் பெயர்கள் இதைக் கோடி காட்டுகின்றன. நாமெல்லாம் தடித்த சைவ மரபினர். தாய்மொழியாம் தமிழும், தாய்ச்சமயமாம் சைவமும் நம் இருக்கன்கள் என்றவர் நாவலர் பெருமான். அவர்வழி நாம் சைவப் பயிர் வளர்க்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். அவர் தந்த சைவ வினாவிடை எம்முதுசொம். அது இந்து வினாவிடையைல்ல எம் சமயம் மெய்ச்சமயமாம் சைவமே.

ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்திரு என்பது ஒள்வைமொழி. இது ஏக தெய்வ வணக்கத்தையும் குறிக்கும். ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரே கணவன் தான் உரியவன் என்பதையும் குறிக்கும் குலமகட்கழக கொழு நனைத்தொழுதல். கொழுநன் - கணவன். தெய்வந்தொழுஅள் கொழுநற் தொழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை என்கிறது குற்றோவியம். எனவே பெண்களின் கண்கண்ட தெய்வம் கணவனே தான். கணவனை வணங்க நாம் தவறிவிடுகிறோம். தாலிப்பிச்சைக்காகத் திருவிளக்கிட்டு என்ன பயன். கணவனை வணங்காது பூசாரியை வணங்கி என்ன கண்டோம். கணவனோடு பெற்றோரையும் தொழு வேண்டும் என்பது நம்முதாதைகள் தந்த பெருநெறி வைகறையாமம் துயிலெலமுந்து தாம் செய்யும் நல்லறமும் ஒண்பொருளும் வாய்வதிற் சிந்தித்து தந்தையும் தாயும் தொழுதெழுக என்பதே முந்தையேர் கண்டமுறை என்கிறது ஆசாரக்கோவை. உலகத்தாயார் தினம் உலக மகளிர் தினம் பெண்மைக்குக் கொடுக்கும் அதிஉயர் அந்தஸ்து ஆகும். ஐம்பெருங்குரவரில் பிதாமாதாவும் அடங்குவர். இன்றைய மகளிர் நடைமுறைகள் தூயமெந்தியான சைவமயக் கோட்பாட்டுக்கு மதிப்புக் கொடுக் காமையையே வெளிப்படுத்துகிறது. இதற்கான அடிப்படையைச் சைவநிறுவனங்களும், ஆலயங்களும், சிந்தனையாளர்களும் ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பண்பாட்டின் முக்கியத்துவம் என்னிப்பேணுவோம்.

தமிழினத்துக்குக் கென்றே சொந்தமான பண்பாட்டுக் கோலங்கள் தொன்மையானவை. இப்பாரம்பரியம் நீண்டகாலமாகப் பேணப்பட்டு வந்தது. இதில்

பெண்களின் பொறுப்பு நிறைய உண்டு. சிவத்தைப் பேணிற் தவத்துக்கு அழகு என்பது ஒளவைவாக்கு. இந்நிலை மாறி சைவம் நம்மன்னிலும், வெளிநாடுகளிலும் தளரக் காண்கிறோம். இதற்கு நம் அக்கறையின்மையும், பிற மத ஊடுருவலும் இடையே புகுந்த இந்துமதவாத அலைவீச்சும் (இதற்குக்) காரணிகள் ஆகலாம். கிறீத்தவ இயக்கங்கள் குடும்பத்தலைவிகளான பெண்களை மதமாற்றும் செய்வதில் அக்கறை காட்டி, குடும்பம் முழுவதையுமே மதம் மாற்றி விடுகிறார்கள். ஆசை காட்டி மோசம் செய்வோரின் வலையுள் பெண்கள் சிக்கி மதம்மாறி விடுகிறார்கள். நம் பெலவீனமே இதற்கு அடிப்படை எனலாம். இவ்விழுக்காடுபூற்றி இவ்வழிமுறை எதிர்காலச் சந்ததியையும் பாதிக்கும் என்பதை ஒவ்வொரு சகோதரிகளும் சிந்திக்க வேண்டிய காலமிது.

தாய் மொழியும் தாய்ச் சமயமும்

தமிழும் சைவமும் எதிர்வேளை (காலத்தில்)யில் என்னாகும் எனச்சிந்திப்போர் இன்று இல்லை. ஆரியரும், ஆலயங்களும் நமக்கென்னன்ற போக்கில் இயங்கக் காணலாம். தெற்காசிய தென்னாபிரிக்க, தென்னமரிக்க நாடுகளில் நிலவிய சைவமும், தமிழும் இன்று என்ன ஆயிற்று இந்த நிலைப்பாடு தான் வடாமெரிக்காவிலும் இதுவே இன்றைய யதார்த்தம் வட அமெரிக்காவில் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட கிறீத்தவ ஆலயங்கள் தம் சமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்றன. ஆராதனையைத் தமிழில் மேற்கொள்கின்றன. அதே வேளை முப்பத்துமூன்று சைவக் கோயில்கள் இருந்தும் அங்கு சைவம் வளர்க்கப்படவில்லை. வெறும் சடங்குகளும், பிராமணீயமும், விழாக்களும், பணவருவாயுமே வளர்க்காணலாம். நத்தார்தினம், டிசம்பர் 31- ஜனவரி முதல் தேதிகளில் இவ்வாலயங்கள் திறந்திருப்பதும் பெண்கள் அங்கே ஆராதனைக்குச் செல்வதும் சைவத்தை இழிவு செய்வதேயாம். வேறு எந்த மதத்தினராவது நமது சமய விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறார்களா நம் ஆலயங்கள் கிறீத்தவ பெருநாட்களுக்கு இடம் கொடுப்பதுபோல் பெளத்த இல்லாமயதினங்களைப் போற்றுகின்றார்களா. கிறீத்தவமேலாதிக்கம் சைவத்திற் புகுந்திருப்பதையே இச்செயற்பாடு துலக்குகிறது. நமக்கு தைப்பொங்கல், வருடப்பிற்புப் முக்கியமானவை என்பதை நம் மகளிர் மறந்து பிறமதத்துக்கு ஆதரவளிப்பது விரும்பத்தக்கதன்று. மடி நிரப்பும் முயற்சிக்கு நம் தாய்க்குலம் இடம் அளிக்கலாமா ஏமாறுபவர்கள் இருக்கு மட்டும் ஏமாற்றுபவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வர். இதைக்கண்ணதாசன் ஏமாறாதீர்கள். ஏமாற்றாதீர்கள் எனப் பாடினார். சைவாலயங்களில் நாம் எச்சரிக்கையோடு நம் கருமங்களை முன்னெடுக்க வேண்டிய காலகட்டம் இது. பெண்மணிகள் இதிற் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

கற்புடைய மகளிரின் கடவுட் படிப்பு

இராமபக்த அநுமன் சீதா பிராட்டியைக் கண்டு வந்தபோது “கற்பினுக் கணியைக்கண்டன்” என்றே இராமனுக்குக் கூறினான். கற்பு என்பது பெண்ணினத்தின் திடசித்தத்தை (மனஉறுதியைக்) குறிக்கின்றது. கற்பெணப்படுவது, சொற்றிறும்பாமை என்பது முதாட்டி கருத்து. தாய் தந்தையர் கணவன், ஆசிரியர், பெரியோர்களின் சொற்கமைய நடப்பதும் முக்கியமே. பெண்களின் இருதயத்திற் கணவனுக்கேயன்றி

வேறொர்க்கும் இடமில்லை. இதே போல் ஏகதெய்வ வழிபாடே நம் சமயப்பண்டு. இதை மனிவாசகர் “உள்ளேன் பிற் தெய்வம்” என்றார். தாயுமான் சுவாமிகள் கற்புள்ள பெண்ணை வைத்து இதை விளக்கினார்.

கற்பு சிந்தை மாதார்
கணவனை யன்றி வேறோர்
இல்புறந்தவரை நா டார்
யாங்களும் இன்ப வாழ்வும்
தன்பொறி ஆக நல்கும்
தலைவ நின் அலது, ஓர் தெய்வம்
பொற்பு உறக் கருதோம் கண்டாய்,
பூர் னானந்த வாழ்வே. தாயுமானவர் - 34 கற்புறு சிந்தை 1

தன் பொறி ஆக - தன் செல்வமாக, பொற்புற - பொலிவு அடைதற் பொருட்டு ஒரு ஆண் ஏகபத்தினி விரதனாய் இருப்பது போல, ஒரு பெண்ணும் பதிபக்தியுள்ளவளாகத் திகழ வேண்டும். ஒரு பத்தினிப் பெண் எப்படித் தன் கணவனையே தெய்வமாக மதிக்கிறானோ அதே போல ஒவ்வொரு சைவப்பெருங்குடி மக்களும் சிவனையே வழிபடவேண்டும். இக்கருத்தைக் குலசேகர ஆழ்வாரும் தனது பாசுரமொன்றில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடனும்
கொண்டானை அல்லால் அறியாக்குலமகள் போல்
விண்போய் மதின்புடைகுழ்விற்றுவக் கோட்டம்மாநீ
கொண்டாளாய் ஆகிலுமுன் குரைகழலே கூறுவனே. பெருமாள் திருமொழி 5:2

விற்றுக்கோடு, விஞ்சிக்கோடு, விற்றுவக்கோடு எல்லாமே ஒரு வைணவ தலத்தைக்குறிக்கும் பிரயோகங்கள். வித்துவக் கோட்டு இறைவன், என்னை அடிமை கொண்டு அருள் பாலிக்காவிட்டாலும், நான் அவனைக்கைவிடமாட்டேன் என்பதை வெளிப்படுத்த ஒரு உதாரணத்தை மேற் கொண்டிருக்கிறார். ஆழ்வார். கட்டிய கணவன் சமுதாயம் எள்ளிநைகயாடக் கூடியதாக நடந்தாலும் கூட, மனைவி என்ன செய்வாள். அவனை வெறுக்காமல் - பொறுப்புடன் குடும்பம் நடத்துவாள். அதைப் போலவே நானும் திருமால் என்னைக் கைவிட்டாலும் - நான் அவனது திருப்பாதங்களையே பற்றிப் பிடிப்பேன் என்கிறார் குலசேகரப் பெருமான். இவ்வண்ணமே மனிவாசகரும் “சிக்கெனப்பிடித்தேன்”, என்கிறார். எனவே சைவமகளிரும் சைவ மரபும் ஒழுகலாறும் சிதையாமற் தம் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். மனையறம் பேணமுன்வர வேண்டும். இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாதது ஒன்றில்லை. பெண்கள் சந்ததி விருத்தி செய்பவர்கள் மட்டுமல்ல உலகத்தின் எதிர்காலப் பிரசைகளான தம் பரம்பரையைச் சைவ ஆசாரப்படி வளர்த்து ஆளாக்கவும் வேண்டும்.

சைவத்தின் மேற் சமயமில்லை - சிவத்தின் மேற் தெய்வமில்லை

சைவம் சிவனோடு தொடர்புடையது. சிவனோடு சம்பந்தம் உடையவர்கள் சைவசமயிகள். எனவே அவர்களின் முழுமுதற் கடவுள் சிவனே, சிவனை வழிபடும் சமயமே சைவம். சிவத்தொடர்பில்லாதவர்கள் சைவசமயிகள் அல்லர். இந்த உண்மையை நாம் மனதிற்பதித்து கல்வியால் நம் உள்ளத்தை ஒளி பெறச் செய்தல் முக்கியம். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தலைவாரிப்பூச்சுடி என்றோர் பாடலைப் பெண்ணினத்தின் எழுச்சிக்காகவே பாடினார். அதன் ஈற்றியாக கடல் சூழ்ந்த இத்தமிழ்நாடு பெண்கள் கல்வி பெண்கள்வி என்கின்ற தெப்போதும் எனப்பாடியுள்ளார். ஆகவே நம் பெண்ணின் கல்வியில் அக்கறை கொள்ளல் பிரதானம். பொதுக்கல்வியோடு ஆண்மீக்கல்வியும் பெறல் வேண்டும். சைவம் பற்றியும் புரிந்திருப்பது நம்மை வளர்க்க நம் குழந்தைகளை வழிநடத்த உதவும். திருமூலர் ஒன்றே குலம். ஒன்றே தெய்வம் என்றார். மனிதப்பிறப்பு மேலானது. அஃதே போல மனிதம் வழிபடும் தெய்வம் சிவமேதான் என்றார்.

ஓன்டே ந குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநஞ் சித்தித்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே

திருமந்திரம் 2104 - இதோபதேசம் 3

நமன் - இயமன், நாணாமே - வெட்கப்படாமல், சித்தம் - மனம், உண்மின் - மேன்மையடையுங்கள், உய்தி - பெறுங்கள், சைவத்தின் மேலாஞ் சமயம் இல்லை. சிவத்தின் மேலாந் தெய்வமில்லை என எல்லப்பநாவலர் பாடினார். இதற்கே பல்லாயிர ஆண்டுக்குமுன் திருமூலர் இதை எடுத்துப் பேசியுள்ளார்.

சிவனா டொக்குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாரும் இல்லை
புவனங்கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

திருமந்திரம் 5 பாயிரம் - 5

நாம் எல்லாஞ் சைவசமயத்தவர்களே. சிவத்தோடு தொடர்புடையது சைவம். இதை மேற்கொள்பவர் நாம். நம் சமயம் நம்மைப் பக்குவுப்படுத்தும் ஒரு திருநெறி. இது மிக மிகப் பழைமையானது (பழைமை தொன்மை) ஆதியானது எனவே சிவசம்பந்தமான எம் மேன்மை கொள் சைவநீதியை நாம் பேணிப்பாதுகாப்பது நம் கடமை இதைப் பற்றிச் சித்தாந்த சாத்திரம் தரும் விளக்கம் இது.

தெய்வம் சிவமே, சிவனருள் சமயம்
சைவம், சிவத்தோடு சம்பந்தம் என்றான்

சிற்றும்பலநாடிகள்

சமரசம் பேசிய தாயுமான சுவாமிகள் கூட எம் சமயம் சைவம் என அடித்துச் சொன்னார்கள்.

சைவ சமயமே சமயம்
சமயா தீப் பழம் பொருளைக்
கைவந் திடவே, மன்றுள் வெளி
காட்டும், இந்தக்கருத்தை விட்டுப்
பொய்வந்து உழலுஞ் சமயநெறி
புகுத வேண்டாம், முத்திதரும்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச்
சேர வாரும் ஜகத்தீரே!

காடும் கரையும் 2

சமயாதீப் பழம் பொருளை - சைவசமயிக்கு எட்டாத முதல்வனை, மன்றுள்சிதம்பரத்தில், இந்தக்கருத்தை விட்டு இந்த உண்மையினின்று பிச்கி, பொய்வந்து உழலுஞ்சமய நெறி-தத்துவத்தினின்று தவறும் போலிச்சமய நெறிகளிலே இப்பாடலிலே சைவசமயமே சமயம் என ஏகாரத்தாற் பிரித்து (சமயம் - ஏ) ச் சொல்லி-எல்லாரும் இம் மெய்ச்சமயத்திற் சேரவாருங்கள் என அறைக்கு அழைக்கிறார் சுவாமிகள். இன்றோ பெண்கள் பலர் மதம் மாறுகிறார்கள் சொந்த லாபம் கருதி தாலியைக்கழட்டி ஆற்றிலே ஏறிந்து விட்டுப் பலர் கிறீத்தவம் சேர்ந்துள்ளனர். (சிந்திப்போம்) மனிதப்பிறவி மேல் என்றால், மனிதம் பேணும் நாம் சைவசமயத்திற் பிறந்ததும் பூர்வபுண்ணியமே என்கிறது சிவஞான சித்தியார்.

வாழ்வெனும் மையல்விட்டு வறுமையாம் சிறுமைதப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும்
ஊழ்பெறல் அரிது சாலவுயர்சிவ ஞானத்தாலே
போழிள மதியினானைப் போற்றுவார் அருள்பெற்றாரே.

சிவஞானசித்தியார்.

மையல்-மயக்கம், ஊழ்-நியதி, சால-சிறந்த, ஞானம்-அறிவு, போழிளமதியினான்-பிறைச்சந்திரனை அணிந்த சிவன், ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். -ஊழி-இருவினைப்பயனையேசென்றடைதற் கேதுவாகிய நியதி-பரிமேலமழகர் ஆக நாம் மொழியாற் தமிழர் சமயஞ்சார்பாற் சைவசமயிகள் இதை ஆழமாகச்சிந்தித்து நடையுடைபாவனை நாகரிகம் பழக்கவழக்கம் பண்பாடு கலாச்சாரம் என்பவற்றில் இருந்து மாறாமல் உண்மைச் சமபிகளாய் வாழ்வோம். பெண்கள் கூந்தலை எந்நேரமும் விரித்து விட்டுக் கொண்டு ஆலயம் போவதும், விழுந்து கும்பிடமுடியாத ஆடைகள் அணிவதும் கல்யாண வீட்டில் கூந்தலை விரித்தபடி ஆலாத்தி எடுப்பதும் அறுகரிசி போவதும் நாம் நம்மை இழிவு செய்வதாகும். கல்யாணம் முடிந்து மறுநாள் விருந்துபசாரம் எல்லாம் மேற்கத்தைய கிறீத்தவ பாணியில் மேற்கொள்வதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நம் நடைமுறை எம்மை இனம்காட்ட வேண்டும். சிந்தனையைத்திருந்த வைத்துச் சிந்திப்போம்.

அமரர் திருமதி மலைமகள் இராமநாதன் அம்மையார் அவர்கள் (மலர் சிங்கா)

அன்பும், பண்பும், இனிய சுபாவமும் கொண்ட திருமதி மலைமகள் இராமநாதன் அம்மையார் அவர்களின் பிரிவு எம்மைத் திடுக்கிட வைத்துவிட்டது. சைவமும் தமிழும் பொலிவற்று விளங்கிய பழம் பெரும் திருவூர் தெல்லிப்பழை. இத்திருவூரில் செல்வச் சிறப்பாலும் கல்வியாலும் தெய்வபக்தியாலும் நிறைவற்று வாழ்ந்த குடும்பம் செல்லையா உபாத்தியாயர் குடும்பம். தெல்லிப்பழை தூர்க்கையம்பாளின் மீளா அடியவர்களாகவிளங்கி ஆஸ்யத்தை அனுத்தினமும் நேசித்த பரம்பரையின் தலைமகளாக உதித்தவர் மலைமகள் அவர்கள். கல்வியிலும், கடவுள் பக்தியிலும் சிறப்புற்ற அம்மையார் இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றுச் சிறந்த பேறு பெற்றவர். ஸ்ரீமான் நடேசபிள்ளை, லேடி இராமநாதன், செல்வி, பிள்ளை போன்ற அதிபர்கள் காலத்தில் கற்ற பெருமைக்குரிய மலைமகள் அம்மையார் தனது இல்லற வாழ்வில் இனிய நாயகன் தீரு. கா. இராமநாதன் அவர்களை கரம்பற்றி சிறந்த வாழ்வு வாழ்ந்தார். பேரநினூர் அமரர் இராமநாதன் அவர்கள் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் சிறப்புற்று விளங்கிய தமிழர்களில் முதன்மையானவர். தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான தர்மகார்த்தா சபையிலும், நிர்வாக சபையிலும் பொதுச்செயலாளராகச் சிறந்த பணியாற்றியவர். ஸ்ரீமான் சு. சிவவாகீசர் (அதிபர்) அவர்கள். அன்னார் சிவபதும் எதிய நாள் முதல் அவர் செய்த பணிகளைப் பொறுப்பேற்று நல்ல வழியில் தொண்டு செய்தவர் சிவவாகீசர் ஜியாவின் அருமைச் சகோதரியார் மலைமகள் அம்மையார் அவர்கள்.

மும்மொழிப் பாண்டித்தியமும், சிறந்த ஆளுமையும் மிக்க அம்மையார் எங்கள் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மையாருக்கு மிகுந்த பக்கபலமாக விளங்கினார். இடப்பெயர்வுகளினால் தெல்லிப்பழை மக்கள் துண்புற்று மீளக்குடியேற ஆரம்பித்தவேளை அமர் ஆற்றியபணி சோல்லில் அடங்காது. பிரதேசச்செயலர், இராணுவப் பொறுப்பதிகாரி யாவருடனும் தொடர்பு கொண்டு தமது அயல் மக்களை மீளக்குடியேற்றினார். எவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுவது என்றாலும் தன் ஆற்றலால் பலர் பயன்பெறக் கடிதங்கள் எழுதி உதவினார். தனது அருமைச் சகோதரன் அமர் திருநாவுக்கரசு அவர்களின் குடும்பப் பொறுப்பைத் தானே சுமந்து தன் மருகர் செல்வன் தி. திவாகரனைச் சிறந்த வைத்திய கலாநிதியாக உருவாக்கிய பெருமை அம்மையாரையே சாரும். அமர் திருமதி மலைமகள் இராமநாதன் அவர்கள் தூர்க்கை அம்மனின் நிர்வாகப் பணியோடு தான் கல்வி கற்ற இராமநாதன் கல்லூரியின் அபிவிருத்திப் பணியிலும் அயராது பாடுபட்டு, உழைத்தார். இராமநாதேஸ்வர ஆலய புனர்நிர்மாணப் பணிக்கு அம்மையார் ஆற்றிய பங்களிப்பு மெச்சத்தக்கது. ஜனவரி மாதம் எங்கள் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் பிறந்த நாள் அறக்கொடை விழாவில் மிக உற்சாகமாக முன்னின்று விருந்தினரை வரவேற்றுப் பின் கிளிநோச்சியில் நடைபெற்ற அறக்கொடை விழாவிலும் பங்கு பற்றி விட்டு நலமே தன்பணி தொடர்ந்தார். திடீரென ஏற்பட்ட நோய் அம்மையாரை இவ்வுலக வாழ்வில் இருந்து அழைத்துச் சென்று விட்டது. அம்மையார் நலமாய் மீண்டும் வருவார் என எல்லோரும் காத்திருக்க காலன் அவரை அழைத்துச் சென்றுவிட்டான். என் செய்வோம்? அவரது பிரிவு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்திற்கும் அவர் அங்கம் வகித்த சபைகளுக்கும் பேரிழப்பாகும். அம்மையாரது ஆத்மா சாந்தி பெற எல்லாம் வல்ல தூர்க்காதேவியை இறைஞ்சுவதைவிட யாம் ஏதும் அறியோம். அமர் மலைமகள் இராமநாதன் அவர்கள் அம்பாளின் திருவடியில் இருந்து எம்மை என்றும் ஆசீவதிக்க வேண்டி பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

- ஆசிரியர்

செப்பும் சண்துஞச் சபை

தானங்களில் சிறந்த தானமான கண்தானத்தைச் செய்ய முன்வாருங்கள் உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உகவங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்துக்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு:

கண்வைத்திய நிபுணர்கள்

ஆற்று. தீருமுருகன்,

DR. ச. சூகதாஞ்சன், 021-222 3645

தொலைபேசி

DR. செங்குதா, 021-222 3149

021-222 6550

யாழ். போதனா வைத்தியசாலை

மகளிர் இல்ல ஆண்டு விழாவில்
தூர்க்காபூரம் மகளிர்
இல்லச் சிறுமிகளின்
கிராமிய நடனம்

திருமதி. ஜெகதீஸ்வரி வைத்திலிங்கம்
அவர்கள் மகளிர் இல்ல மாணவிக்கு
பரிசு வழங்கும் காட்சி.

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில்
தைப்புச் நன்நாளில்
“தூர்க்கா கோட்டம்”
என்ற மண்டபம்
சிவத்தமிழ்ச் செல்வியால்
திறந்து வைக்கப்பெற்றது.

